

לנץן סינמטק תל אביב

כתב עת לעיתוי קולנוע בהוצאת סינמטק תל אביב

ג'וזף לוסי • לאנטמן • קגני
600טייל ברלין 86 • בודפשט
תכנית סינמטק ת"א לחודשים מאי-יוני 86'

ס. ראנז: דרכו של מרטין

זרניך 1986

נקו ווון # 28

② מארה סרנו גוטמן

נקו ווון 1986



קלוד לאנטמן, במאית "שואה"

לא רק אתה "צרייך פיס בחיים". כמוך זוקקים לפיס
מוסדות החינוך והבריאות הממלכתיים, הרשותות
הכלכליות, וכל אוטם גופים ומוסדות בישואל
שכשי מפעלים הפיס הם חלק בלתי נפרד ותנאי
לקיוםם. ההתפתחות המואצת של מפעל הפיס
בשנים האחרונות, מוצאת את ביטוייה בהגדמת
מיליארדי שקלים מדי שנה בשנה לבניית מאות
פרויקטים בתחוםים רבים ומגוונים.
בשנים 1983-84 נבנו וושוקמו בכשי המפעל 1285
/sites וחדרי לימוד. הוקמו וושופצו למעלה
מ-2500 מקומות. נבנו 103 מבני בראיות, מוסדות
ומעודדים לקשיישים; נרכשו והותקנו מחשבים
ב-169 רשותות מקומיות וב-395 בתים ספר. נתוניים
אליה ווכבים אחרים, הפכו את מפעל הפיס למונף רב
עוצמה בתחום הבניין וביצירת התשתיות, בקידום
החינוך, הבריאות והחברה בישראל.
גם המדינה "צרייך פיס בחיים".

3
טוויזט
7



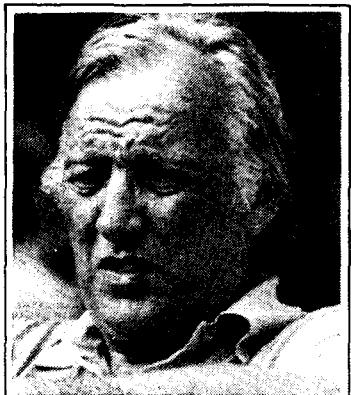
כתב עת לענייני קולנוע בהוצאת סינמטק תל-אביב

קלוד לאנגמן

"שואה" הסרט, לא רק מציב אמות מידיה חדשות, מוסריות פוליטיות וחברתיות בהתייחסות לשואה, אלא גם מהול מהפכה באסתטיקה של הקולנוע. קלונד לאנגמן, היוצר, מציין בראיון עם דן פינרו (עמ' 6), כי אכן זה סרט תעדוי כי אם דרמה שבה הגיבורים משחקים את עצמם.

ג'וזף לוסי

הסינמטק מציג רטרוספקטיבה עשיריה מסרטיו של מי שכונה על-ידי רבים "הbumai לבמאים". מיכל פרידמן מאירה את האיש ותולדותיו (עמ' 9); דני ורט ערך ביפולמוגרפיה מפורטת שלו (עמ' 12) וכותב הערכה מחודשת של סרטו החשוב ביותר, "המשרת" (עמ' 17).



ג'וזף לוסי

תכנית הסינמטק (עמ' 19)

ברלין 86

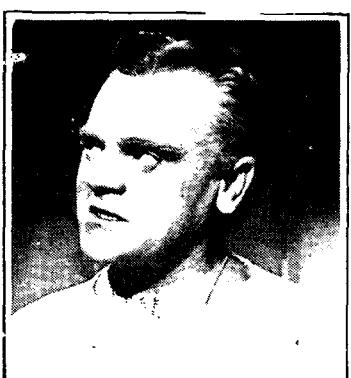
בכוונה או שלא בכוונה היה פסטיבל ברלין האחרון מעין פסטיבל יהודי. סרטים רבים עסקו ביידוחים, ביהדות או בישראל – דיווחו של דן פינרו (עמ' 35).

בודפשט 86

הסרטים הבולטים ביותר בשבוע הפסטיבל ההונגרי שנערך בבודפשט, סמוך לפסטיבל ברלין, היו סרטי התעודה – יוצאי דופן בסוגיהם, מרשים בהיקפם. סקירה של עדנה פינרו (עמ' 42).

הגיגים

יבין הירש נפרד מהשחקן ג'יימס קגני (עמ' 46) וגידי אורשר מהלך את סילברדו בתיסמנות לאיזידוש המערובן (עמ' 48).

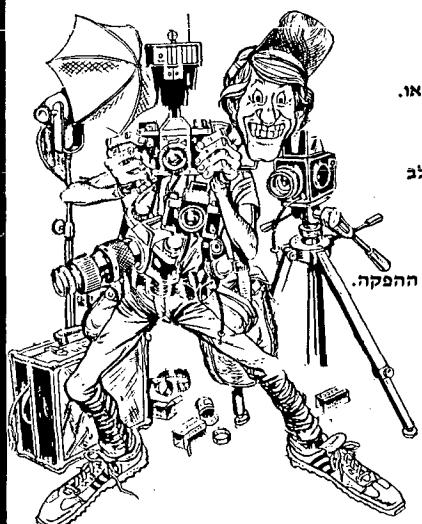


ג'יימס קגני

בית הספר לאמנויות הקולנוע The Tel-Aviv Film Art School.

מודיע על פתיחת הרשמה לעונת הלימודים
תשמ"ז/86 במקצועות הבאים:

אוקטובר 86



1. גרפיקה וanimציה במחשב.

COMPUTER GRAPHICS AND ANIMATION
עקרונות הפעלה, הכרת הציוויל גרגול מעשי, שיטות העברה לוויריאו ולפלייט.

2. תכנון ייצור ועיצוב מחשב תיב"ם

COMPUTER ENGINEERING AND DESIGN
הנדסת מכונות, הדסה אלקטרונית, ארכיטקטורה ועיצוב פנים, אמן המחשב.

3. סדנת סרטיים-VIDAO

TOTAL MOVIE MAKER—VIDEO

הפקה בימי צילום ועריכה של סרטים עלילתי לקולנוע וטלוויזיה בטכניקת הוידאו.
עבודות גמר-הפקת סרט עלילתי בקבוצת.

4. ערךית וידאו ופועלו וידאו

VIDEO EDITING AND SPECIAL EFFECTS

עקרונות העריכה. פעולה חזר ערךית אלקטוני. מבוֹא לפועלו וידאו.

5. תסריטאות לסרטים עלילה ותעודה

SCRIPT WRITING

סדרה מעשית הוללת גאויה וטכנייה מפורשת של שלב אחרי שלב
בכתיבת תסריט מתקצר לתסריט צילומים מלא.

6. הפקה לקולנוע וטלוויזיה

FILM AND T.V. PRODUCTION

תכנון תיקצוב ותפעול צוותי הסרטה. שבירת תסריט והכנת תחilibי ההפקה.

7. איפור לקולנוע וטלוויזיה

FILM AND T.V. MAKEUP

קורס יסודי כולל שעורי העשרה בתחוםי הרטה.

8. יסודות השפה הfilמאית

FILM LANGUAGE PRINCIPLES

תולדות הקולנוע, ניתוח סגנונות מראתיים הראנגע עד ימינו,
הקרנת סרטים קלאסיים מכל התקופות.

9. משחק-גילאי 17 עד 30

ACTORS STUDIO 17-30

משחק תנעה, ניתוח מחזות, מרגול לפניו מסרעת וידאו. תיאטרון קולנוע וטלוויזיה.

10. משחק-גילאי 30 ומעלה

ACTORS STUDIO 30+

11. פנטומימה

PANTOMIME

צוות מורים אקדמי.יחס אישי לכל תלמיד. תעודה גמר למסיימים. עוזרת במציאות העבודה.
משתפי הקורסים יכולים להשתתף בשערוי העשרה בתחוםי הציוצים האוצר ותולדות האמנויות.

פרטים וחרשמה:

משרד "בית הספר לאמנויות הקולנוע".

רחוב איין גבאיול 101 דלת 3 תל-אביב

בקש פרוספקט מלא ונשלח לך בדואר.

טל. 03/248340

פתיחת הלימודים אוקטובר 86

יום ראשון עד חמישי בין 11:00 ל-13:00
יום שלישי גס בין 16:00 ל-18:00

טלפון ישירות למנהל בית"ס דוד גרינברג 03/233493



מייק רורק * קים באסינגר

(”שנת הדרקון“)

שנה את כל האוסcars...

**9 $\frac{1}{2}$ weeks שבועות של
שכרצון חושים**

סרטו החדש של אדריאן לין (”כלאשדנס“)



בכורה הארץית

”לילי“, רמת גן

הבא, שבתת מכבים

”ylimor haChadash“, תל-אביב

PSO

הראيون עם העורכת הישראלית זיווה פוסטק (סינמטק מס' 25) שעבדה עם קלוד לאנצמן על הסרט "שואה", עבר עוד לפני שהසפקנו לצפות בסרט. ביבטים, הוא הוציא בפסטיבלים הסרטים בברלין, היכה בתדרמה את הצופים והפה לאירוע המרכז של הפסטיבל. באותו הזמננות פגשנות בקהל לאנצמן עצמו, ולקראת הציגתו של הסרט בישראל, בחודשים הקרובים, אנו מבאים לאיון עמו, על סרט בلتירגיל זה ועל דרכי הכנתו.

שואה כמו רכבת

דן פינרו משוחח עם קלוד לאנצמן

האם בתחום העבודה, הייתה מודע לך שלפניך עבדת הינה שתתפרק על פני עשר שנים תמיינות לסרט שהציגו תיימש תשע וחצי שנות?

כאשר התחלתי לא ידעת בדיק מה יהיה ממדיו של הסרט, עם זאת, שיערתי שהיה זה סרט ארוך ושכנתו תימש הרבה וכן, משם אני מטבעי, אדם קפדן שנכנס לפרטים הקטנים ביותר של הנושא שבו אני מטפל. חזיתי מראש הפקה של ארבע או חמיש שנים, אשר לאור ה不留, לא היתה לי שום תחזית מדוקית. לאחר מעשה אני גאה מאד שהתקשתה להיות אדון לזרני, בכל שלבי העבודה לא נכנעת להחצים של משקיעים שדרשו תוצאות מהירות יותר; לא ויתרתי, לא הסכמתי להתפשר ועניתי לכולם שאין טעם לזרז אותו. אסלים רק כאשר ייראה לי כי אכן מיציתי את הנושא.

האם לא חשת סרט תעודי בגודל שכזה עשוי להפחיד את הצופים ובכך לבטל את עצם ההפקר שהוא צריך למלא?

אני רוצה להגיד שאיני מתייחס ל"שואה" כאל סרט תעודי, בשום פנים ואופן לא. אני יודעת שנוהג לחלק סרטים לקטגוריות באורך שרירותי. לפי חלוקה כזו ועל פי החומרים שבהם השתמשתי, מקובל להאמין לדברי בסרט תעודי. אבל במקרה זה מדובר הסרט דרמטי, שבו הגיבורים בעצם מופיעים בתפקידים הראשיים, במקום שחקרים. גם עצם העבודה שאני חוזרת שוב ושוב אל אותן דמויות לאור כל הסרט, מצדיקה את טענתי.

סרט התובע עשר שנים עבודה, עשרה קילומטרים של חומר מצולם, מאות שעות של שעות עריכה – וזה דרוש השקעה נכברה.

אכן, זאת הייתה בעיה לכל אורך הפקה. אני ציריך להציג, שבעיני כל הפקה היא מאבק,อลם כשמדבר הסרט של השע וחצי שעות, הרי זאת מלחמה טוטאלית. אינני זוכר רגע אחד שבו יכולתי לומר שאני רגוע מבחינה כלכלית. כאשר סיימתי את הסרט רצחו עליו חבות של קרוב ל-4 מיליון פרנקים ואני לא אמצא דרך לכטוטם מי יודע אם לא יצא אtam עצמי ישוב בכלא. לא אחת נאלצתי להפסיק את העבודה באמצעות, מחוסר כסף, ואני ציריך לחבר יחיד את התקופות שבהם הייתי מובלט מאונס, אגיע לשנתים בערך, מתוך עשר וחצי שנים עבודה. את הפקה "שואה" הייתה משווה לרכיבת, שmedi פעם בטעם ממנים עלו עליה, נסעו בה כברת דרר

מוסומת, ומשגנגו המשאבים שהוא בידם, ירדו ממנה ואחרים עלו במקומות. תפקידי היה לדאג שثمانידיו יהיה מישחו ברכבת ייחד אתי, צילמתי את הסרט בתנאים קשים מאד, במצלמה אחת בלבד, ובהתחשב במבנה המוסבר מארך החוכר המתמיד בממון הכביד עלי ביותר.

אכן, המבנה הוא אחד המרכיבים המדרתיים ביותר של הסרט, והוא שמקנה לו אופי שונה ומקורו כל כך. האם ירצה מראש שאתה עומד לעת את השלווה והדרמה של האתרים שבהם היו פעמי מחנות ההשמדה, כפי שהם נראים היום, עם הסיפורים מסמוריו השער של העדים שהיו את הזועות? האם תכננו מראש להתחיל בסיפור מהיקת העקבות של השואה, שבה התחלו הנאים לקרוא טוק המלחמה, ולעבור רק לאחר מכון אל כל מה שקדם לכך?

עם העבודה שצילמתי כל-כך הרבה שעות את היערות, את הנופים ואת האבני הדוממות בטבלינקה, ושיתי זאת ככל שעוטה היום והלילה ובכל עונות השנה, מלמדת שהמבנה של הסרט, מבחינה זאת, היה ברור לי מן הרגע הראשון. בדוק כפי שהיא ברור לי שאשתמש ורק בחומר שמתיחס לתקופתנו שלנו וכך בלא מטר אחד של צילומי ארכיוון. זאת ועוד – שאלתי את כל העדים שלי אותן השאלות ובנתי את הסרט מסביב לכך אובססיה של המזוח ומשמעות המושג "להישלח האובססיה של הקור והחויר הקשה", האובססיה של המזוח ומשמעות המושג "למזוח", או האובססיה של ההלם הראשוני, המוצאת ביטוי אצל הפולנים, שצפו מן הצד האמת המחרידה, ואפילו אצל הגרמנים, כאשר התבגר להם מה בדוק מוטל עליהם לעשות.

בצד התנהלו הריאונות? התרשימי שהיו לך שלוש גישות שונות, אחת לפולנים, אחרת ליהודים ואולי המודימה ביותר – לאנרגנים שעמם שוחחת על המעשים המחרידים ביותר שאפשר להעלות על הדעת, בקורס רוח מוחלט.

הריאונות הם כموון חלק חשוב בסרט הזה, דווקא משום העובדה חריגים באופיים. אותו קורירות, הניכור שהזכיר. ריתק הרבה פטיכואנאטיביקניים, ושתי קבוצות מחקר נפרדות מכינויים בהם אלה תיזות על "שואה" ועל הדרך שבה נערךו הריאונות הסרט. אני הרשותי שמוסלת עלי חובה להעביר אינפורמציה. לשם כך, היתי צריך לשנות בעצמי לכל אורך הדריך ולא להישבר. אילו הנחתי לרוגשותי לפירוש החוצה, היתי נ舠ל במשמעות.

הבעיות שלי, בפנייה למראינים, היו שנותן ממקרה למכרה. בפולין, לדוגמה, ערכתי תחקיר אורך מאד. נסעתי לשם מספר פעמים, היתי אולי הראשון שחזר לאותם המקומות כדי לשאול שאלות נספות. אולם בכל פעם שהרגשתי, תוך כדי עירכת התקהיר, שאני מתחיל לנגן בעניין עצמו, חדתי מיד ועברתי לנושא אחר, כי לא רציתי לטגן בראשונות של העדות, כאשר תימסר לפניהם המצלמה.

לגביה העדים היהודיים נהגתי בוצרה שונה שונה לחוטין. רציתי לדעת הכל מראש. ידעתי שרובצת עלי אהירות כבודה בשאנטי דרשו מהם לשוחרר שוב את אותה התקופה. הרגשתי שהובטי היא נקודות מכל חשב את כל אלה אשר אולצו על ידי הגרמנים להיות חלק מאותן פלוגות עברודה מיוחדות, והודוות לך שרדו בחיים. כמעט ונאלצתי להפוך אותם לשחקנים כאשר ביקשתי מהם לחזור בפני המצלמה על אותן הדברים שאמרו לי קודם לכן.

הנאים – זה שובי סייר אחר. קודם כל, הם לא ידעו כלל שהם מצלמים (לאנצמן מסרב להרחבת על כך את הדיבור, משותה הענין ברוך בסיבוכיהם משפטים אפשריים. ד.ב.). חוץ מזה, הודעתתי להם מראש, כי אין לי שום עניין לשמעו מניעים, תירוצים או אצדוקיות. איני שופט ואני בא לדבר על מוסר. כל מה שאני מבקש, הוא לדעת כיצד פעלת מוכנת ההשמדה, בתיאור הפרטisms הקטנים ביותר.

אם לא התעוררו בך ספקות ממשך כל הדרך הארוכה הזאת, שמא מעשר מיותרים, או שפנית בכוון לא נכון?

ובכן שהיה לי ספקות. שאלתי את עצמי מה התקשית למשעי. הרי הכל יודעים כי ששה מיליון יהודים נחרבו בשואה. מה טעם יש בכל הפרטים הללו על רכבות, על לוחות זמנים, על מיקום מדויק של אתרים, למי זה בכלל עוזר? כי "שואה", זאת רק לזכור, אינו סרט פילוסופי, אם

כבר, וזה סרט של טופוגראף המכזיר בקדונות רבה מפה על כל פרטיה. אבל אני מודזה שבמשך כרבע ל-11 שנים עבדתי בשאני נתון בمعنى מצב סהורי, הרגשתי כאילו אין יותר מחיצות בין העבר להווה. היתי המומן כאשר גלית יש עדין בנמצא מקום כזה לא צרייך להיות יותר. ככל אורך תחנת רכבת, ושאנשים גרים שם. הרגשתי היהת שמדובר כזה לא צרייך להיות יותר. ככל אורך הסרט נמנעתי מכל גלישה אל רענינות אנטרכטיים או מטאפייזם. יש יותר אמתה בעדותו של כהג קטר המספר שהוא דחף את הקורנות לתוכן מchnerה ההשמדה עם הקדר שלו, ולא משך אותם, מכל הנסינוות הנשגבים לנתח ולהסביר את השואה.

גם מבחןיה כלכליות היו לי רגעי יאוש רבים, שהרגשתי שאני בוודוד לא גמרי במאבק זהה. היו לי איקס-פיטור הזדמנויות לצאת מן הפרויקט הזה בלבוד, אבל לא עשיית זאת. כאן היתי רוצה להציג, שבמוקור כל הסרט הזה היהת מדינת ישראל. אחרי שעשיתי את "שואה", מודיע? פנו אליו גורמים ישראליים והציעו שאעשה את "שואה" והיתי רוצה להזות לבל אלה שטיינו לי. אמנם לא יכולו להישאר עמי עד הסוף, אבל יתכן מאד שבלעדיהם, לא הייתה התחללה.

מה בקשר לטענות של הפלנינים המתלוננים שהסרט מעוות את צורת התיאחותם ליהודים?

ראשית, לא הסרט הוא שמציג את דמות הפלנינים, אלא הפלנינים עצמם. אני לא המצאי את אותם האיכרים המדורים למכלה, ואני לא בדיתי את העדויות שלהם. אלה היו אנשים שנבנתו למחנות ההשמדה, שידעו את הכל, ראו את הכל, יכולו להריץ את הכל, כי פולין כולה השרהה עד השמים באותו הימים. אם הם ממשיעים הערות אנטישמיות, לא אני שטמי אותם בפיהם. חזק מזה, יש סרט גם פולנדים שאני מאד מכבד, כמו נציג ממשלה פולין החיו הימם בגלות, או אותו נהג קטר שהוכרתי קודם. אם כבר צריך לומר שמערכת היחסים בין הסרט "שואה" לפולין, היהת סבוכה מאד. כל הממשלה שם צפתה הסרט וגורלו יארוזלסקי שיגר אליו שליח עם בקשה让她ה את הקרןאות קטעים הנוגעים לפולין בלבד, בטלזיה הפלנית. סיירתי וזרשתי שיציגו את הסרט כולו, או שלא יציגו אותו כלל. הפשרה שהגענו בסופו של דבר הייתה, שהטלזיה תציג קטעים בלבד, ואילו הסרט השלם יוצג בתוכנית קולנוע בורשה ובקרקוב. לאחר מכן שום אמן היה שוד כל מיניהם תרגולי תעומלה ל민יהם נגרה הסרט, אבל אני צריך לומר, שהרגשתי היא כי גורלו יארוזלסקי אכן אנטישמי. לעומת זאת, שור החוץ לשעבר, אולשובסקי, שהחל את מסע התעומלה נגד "שואה" הוא בהחלט כזה, ולפי האינפורמציות שבידי, זאת הייתה הסיבה לפיטוריו מן הממשלה.

מה משמעות הצעת הסרט בגרמניה, לגביר?

לדעתי, "שואה" יהיה הסרט אשר ישחרר את המטען הגמני מכובדי, כי זה סרט שאינו מותיר שום זיק של אור לגבי העבר, סרט שאין בו רמז של נחמה אפשרית לגרמנים, סרט שאינו מרשה לשום אדם אחראי אפשרות של הוצאות, סרט שאחורי אין מנוס אלא להתמודד עם העבודות כפי שהן, בלי תירוצים, בלי אמתלות, בלי מרחב נסיגה.

ולבסוף, מוצע החלטת לקרוא לסרט בשם עברי, שאין לו וראי משמעות לגבי כל מי שאינו דבר את השפה?

השם היהוה בעיה קשה, וגם מטופכת. במשך שנים לא ידעתה כלל כיצד לקרוא לסרט, השתמשתי בשם זמני, "מוות בשדוות" משחק מלים, כי בצרפת המלה "שודה" ("chambre") מתיחסת לא רק לאתר כפרי, ובכך לתאר לא רק את המקום בו התרחש השואה, אלא גם את מחנות ההשמדה. מאוחר יותר, שאלתי לקרוא לסרט "המקום והמלה" משום שככל הסרט מעמת מקומות ואותרים עם מללים, דברים שנאמרים בעל פה. אבל בסופו של דבר החלמתי ש"שואה" זאת מלאה מסטוריות, חריפה, מלאת עצומה, ומן הרגע שהחלה לבחן בה, לא הרגשתי אפילו צורך להסביר מה משמעותה. מבון מוסים, אין זה אלא מן הצד שמלה עברית תשמש שם הסרט זה. ■
בעיני, זה היה חשוב מאד.

הראין עם קלוד לאגעמן הוקלט בפסטיבל הסרטים בברלין, פברואר 1986. קטעים ממנו שודרו בתוכנית "הקהל קולנוע" בקול ישראל.



ג'וזף לוסט

במאי לבמאים

מיכל פרידמן

ב 1984, שנה מותו של "הבאאי לבמאים", כר בינו את ג'וזף לוסט, יצאו אל המסכים שני סרטים, שבמשך שנים רבות עמל ולחם בעקבשות כדי לביאים. מה חבל. "תחת הר הגעש" של יוסטן, איצוב; "אהבתו של סוון" של שנדרף גרט ליארש.

לגיורי הדמיון, להפריהת החלום, נותר התטריט שהרולד פינטער פירסטם, לאחר שהוא נושא מלעשות יחיד את הסרט. אבל "בחיפוש אחרי הזמן האבוד" היה רק עוד אחד מההפורייקטים הרבים שלא עלו יפה. אפשר להסביר לו גם אותן העיבודים שדייוויד מרסר כתוב על פי "זוס" של פטריק וויט או "הר הקסמים" שהוכנו לטלוויזיה הבריטית. ↵

אבל ב"פיל הבודד הצד מחוץ לעד" כפי שלוסי כינה את עצמו, נכון בסופו של דבר למחלתו, כuous וממורמר כאשרינו מගשים מישאלה נספתה של אחרית ימיו: לביים את טראק 29 של דניס פוטר, ולחזור לשם כך אל מולדתו, שהוגלה ממנה בשנות המיקראתיזם, כשהופיע ברשימה השחורה של הiac Huac – "הוועדה לחקרת פעולות אנטיאמריקניות".

כיום, מעתים האמריקנים הצעירים היודעים שלוסי אינם במאי בריטי, כפי שימושם מרשותם הרטימי הארכאה שבאים באנגליה. מתי מעט זוכרים שהוא נולד בלב ליביה של אמריקה, בעיר הולדתו של ניקולאס ריי, לא רחוק ממקום לידתו של אורטוזן ולס.

ב כל, נעוריו נראים כמו הוואלו מ"האמברסונים המופלאים", סרטו של וולס שהעריך במינוח: משפטו ה"ווספית" והיהירה, אחת ממיסידות העיר לה קروس (ויסקונסין). התירושה וירדה מנכנסיה אך ממנה שאב את זיקתו לתרבות האירופית. מספרים, לשאלתו החזופה של הנשייה הצלפת ז'יסקאר דיסטאן, שהתפלא בזמנו שבמאי אמריקני חףץ לבאים את פרוסט, ענה, שקרה אותו בימי חייו. באותה השנה, 1925, החל למוד רפואה באוניברסיטת דארתמות, שם ישמש כמרצה אורח עד סוף חייו. עיסוק צרכי בלהקת סטודנטים הוכיח לו שעליו למדוד תיאטרון ולשם כך עבר ל"הארוארד" והגיע בחום לימודיו בניו יורק, כדי להציגו לעשרים אלף אנשי התיאטרון המובלטים באותה תקופה של השפל הכלכלני.

תחילה, בלי הכנה מוקדמת, מצא פרנסה מודמת כamberger תיאטרון. הוא התחיל לבאים בעצמו, בשיתופי פעולה הדוק עם התפאוון והמוסיקאי של החזגה – גישה שתאפיין גם את עבודתו המאוחר יותר בקולנוע. באותה תקופה נסח גם למוסיקת הג'אז והכיר את ביל הולידיי, ודידה שיביר אותה בכמה מסרטיו, "אווה", למשל. הוא גם עיד לפרסם את קליאו לילן וג'ן דאנקורת דרר המוסיקה שתלווה את סרטיו.

אך בינתיים, בסיוון הלואה צנואה, יצא לוסי להשתלים בברית המועצות. שם נפגש עם גודלי במאי התיאטרון, מירוחולד, פיסקטטור, והוא נפגש עם כמה גולים, אותם יראה מאוחר יותר בארצות הברית – המחזאי ברטולד ברבט והמוסיקאי הנס אייסלר. הוא נפגש גם עם איזונשטיין, אבל הקולבוועטרם התהילה לעבינים אותו. בשזר למלדתו ניסה לישם את מה שראה, החל לערב את הקהל בהציגה דוגמת מה שזה אצל פיסקטטור. הוא השתמש בטכניות של קולנוע על הבימה: "חלקים מן הסצינות בmitsurim שונים היו מבודדים עליידי זקורים, כאלו היו קטיעת מתור סרטים. שינוי התפאורה מעוצבים על ידי האור".

ג נות ה"New Deal" של רוזוולט אפשרו לבמאים צעירים להתבטא דרך תיאטרון אחר, מלטאנטי, ניהל לוסי את בעיית הקיום של השכבות הנחשלות. במסגרת התיאטרון הפדרלי, המשבר בחקלאות, עברינות הנוער. כאן אפשר היה חריפותן של השאלות הבוערות: המשבר ברכבת והמוסיקאי הנס אייסלר, הגיעו גם את ניקולאס ריי, את איליה קאוזן, את אורטוזן ולס, שכזו רזה מזורה הלו באותה הדרך: תחילת ההתקנות התיאטרולית והדריאטופנית, אחרכר, הוליווד.

לבד מן "קאבארט הפוליטי" האנטיפאשיסטי והאנטיאפיטוליסטי שבו פעל, עבד לוסי עבור האן.בי.סי. ואפילו עבורי הטלויזיה הנסינונית של סי.בי.אס. הודיעו לתוכניות אלו ולכמה סרטונים חינוכיים, שעשה בהזמנה של קרן רוקפלר, ולאוסקר שקיבל על טرت פרטומת, הוא נקרא להוליווד, שהיתה עבורה: "יותר משעמתה ממחנה צבא".

הרטית סרטו הראשון הריאון "הגער עם השיער הירוק" הופסקה פתאום כשהמפני וה迨יטאים הזמננו להופיע לפני הועדה הידועה לשימצה. ברכט הזמן גם הוא ולאחר שעודתו נדחתה עזב את ארצות-הברית. שלווה סרטים נוספים בימים לוסי תחת איום ובאוירה הקשה של קרייה אפשרית להופיע שוב לפני הועדה. בשביבים באיטליה החלית שלא לחזור והסרט שהשלים יצא לאור. בשם בדי.

הgelot היתה קשה לLOSEI שתיאר אותה לפאריאנו העיתונאי הצלפת מייל סימן: "לא היה לי דבר. אשתי עזבה אותי, בני חונך בפנימה בארצות-הברית. לא היה לי כסף, לא הייתה לי עברדה ואני הייתי כבר בן 44". מזלו של לוסי, לדבריו, הייתה הסכמתו של דירק בוגארד, אהוב הקהלה הבריטי, לעבוד עמו אחרי שצפה בהקרנה פרטית של "הפורץ", אחד מסרטיו ההוליוודים.

אבל המפגש הזה לא היה גורלי ללוסי בלבד, "העובדת עם לוסי", כתב בוגארד בספר הזכרונות שלו, "העניקה לי כבוד עצמי שכמותו לא ידעתי מעולם ולא העזתי אפילו לחלום עליו. הוא חיזק את אמונתני שאסור להתפזר... הסתטים שעשיתי עם לוסי – כל אחד מהם היה מבæk מר, מיאש וمتיש. רק עקשנותו של לוסי, נחישותו ואמונתו אפשרו לנו להמשיך. היה לו גם כוחות שהיה מוכן לוותר על כסף למען העובדה..." ... תופעה זו של עוזרת הדדיות איפיניה גם את המפגש בין לוסי להרולד פינטער, שניסתה עמו לרשונה את כוחו כתסריטאי. ואמנם רבים סבורים שהסתטים שעשו לוסי ופינטער ביחד הביאו אותו לפיסגת היישגיהם. לוסי האב אצל פינטער את ריכוז הכתיביה ואת חסכנותה. הוא ייחס את הראייה הביקורתית הנוקבת שלו למרחק שמעניקה לו זורתו. מכאן נבע הקשר של האמריקני מן ה"מידליזוט" עם היהודי מן המוצא הפולני. הם היו אמרורים לחזר ולעבוד ביחד על הסרט Fools of Fortune אבל המות היה זרין יותר.

ע בור מבקרים אחדים לוסי הגدول הוא הלוסי ההוליוודי של ה"פילם נואר" המאוחר, היעיל והיחידי. אחרים, לעומתם, מעדיפים את הלוסי האירופי המחשב כל פרט ופרט שבתפארה, כל תנועה בתזוזות השחקנים בתוך התפאורה זו וכמוון כל תנועה של המצלמה, כשהכהל מתוכנן מראש בשיטת "Pre Designing" שעיצב ראשית עם הצייר ג'ון האבלוי ולאחר מכן מקידונאל. גם אלה וגם אלה צdkו. היו צרפתים שבieten או את הערכתם לlusי בבטאים בעלי השפעה ואלה גרמו לכך שלוסי עקר לפאריס, שם ביום ארבעה סרטים. לבך מ"מר קלין", שנחשב ליצירה הגדולה של חייו הוא נmars, בעקבות ברגמן, לחדר את הבימוי האופראי בקולנוע ועתה זאת ב"דון ג'ובאני".

למען סרטו האחרון "Steaming" חוזר לאנגליה; למראות יופיו השairו אחורי רגש של השתאות, אותה השთאות שאפיינה את לוסי כשעסקה בעיות של נשים. על חברו ברטולד ברכט כתוב פעם לוסי..."...במשך 25 שנה הוא הפירה את חייו ואת עברותיו... מהזוויתו של ברכט מתבוננים במציאות אך אינם מחייבים אותה. ברכט מפשיט את המציאות מכל המיותר ויוצר אותה מחדש". אכן, השפעתו זו של ברכט על לוסי השairaה בעבודתו עקבות ברורים למידי אבל המות היא שונה מזו של ברכט על גודאר, למשל.

lusyi לא ניסה להפוך את המסורת של הקולנוע הנראטיבי אבל ניצל את מוסכמותו. בקשר ל"אווה" הוא כותב: "ביימי סרט זה משומש שהסיפור כל כך באנאי שהיה מיותר לומר לך: הינה הסיפור זה מה שקרה. אבל אפשר היה להתרחק מן הסיפור ולפסר סיפור שנה..."

ב מסגרת של סיורי מתח, של מלודرامות, פיתח לוסי שוב ושוב כפינטער את התבנית של הזור החודר לחברה מהוגנת ומפר את סדריה. המשורר הגיגולו של "בום" ושל ה"אנגליה הרומנטית"; הילד של "המקשר" ושל "הגע" עם השיער הירוק; האם המזוייפת של "טקס סודי"; הסטודנטית היפה של 'התאונה' – כולם מתפרקים לתוך חברה שחיה בעקבות המפגש החדש הזה לבחון מחדש את עצמה. מפגש זה מאפשר גם את התאור המדוקדק של התא הנבדק אבל גם את סיקור המרחוב שבו מתרחש המפגש הגורלי הזה. לרוב מלאה את הפונקציה הזה בית מוזר. הבית הפרה-רפאליטטי של "טקס סודי", החווילה ה"גיבורישית" של פלורה ב"בום", המבצר המסגור של טרוצקי במקטיקו ב"אנגליה הרומנטית", הבית הויקטוריאני של האצילים האנגליים ב"מקשר". כדי לתרגם את העימותים המזורזים על-ידי פריצתו של הזור הירבה לוסי ליצור "קשרים אובייקטיבים", בשפת ט.אס אליות, הכוילים שיריים שמתנגנים ברכע, ספרים המזוכרים בשיחה, יצירות אמנות באקראי, משחקרים משותפים.

סרטיו לוסי משרים, ברובם, אווירה של החמזה; ללא אפשרות של כפרא, ללא כל התגלות או כל האריה סופית. כך, למשל, נחפו מר קלין אל מותו בלי להבין את פשר גורלו. האם פסימיות זו נובעת מן החיבור הפורטוני הרחוק, או אולי מן האכזבות שהותירו אחריה תופעות החרפה של תקופת מיק' קארתיז. על מورو ורבו, ברכט, כתוב לוסי: "הוא המת פחות מכל המתים". לגבי לוסי, אני מאמצת קינה זו. ■



ゾוליט ברטו ואלן דלוֹן ב'מייסטר קלין'

ג'וזף לואן (1909-1984)

- 1909: ג'וזף וולטון לוסטி נולד ב-14 לנינואר בליליקרים שבמדינת ויסקונסין. אביו ממוצא הולנדי עורך דין בברילינגן, הוא זוכה לחינוך פורטני בוגרנגי.
- 1925: לוסטி מתחילה בלימודי רפואי באדרטמות קולג'. גוטש את לימודיו לטובות עיסוק בתיאטרון.
- 1926: מ策רף לקבוצת התיאטרון "אדרטומת פליירס". משמש עוזר במאן. כותב מחזה בן מערכה אחת שזכה בפרס.
- 1929: לומד ספרות ואמנויות דramatic ב"הארוורך גרדיאויאיט סקול Harvard Graduate School of Arts and Sciences
- 1930: כותבת ביקורת תיאטרון וספרות בעיתונאי פרילאנס. כתבותיו מתחפרסמו בעיתונים: "ניו יורק טיימס", "ניו יורק הרולד טריביון", "סאטראדי ריוויז'ון אוּפְּ ליטראָצֶר".
- 1931: משמש עוזר למנחלה במחזה "גרנד הוטל" (על פי ויקי באום) שמועלה ב-13.11.30 ב'ג'נוול תיאטר בניו יורק.
- 1932: עורך מסע בגרמניה ובאנגליה. משמש מנהלה במחזה Payment Deferred (amate: ג'פרי דל) שימושתפים בו צ'רלס להוטון ואלה לנץ' סטר. המחזזה מועלה ב'סנט ג'יימס תיאטר' בלונדון ב-30.9.31 וב'לייסום תיאטר' בניו יורק ב-8.2.32.
- 1933: משמש מנהלה במחזה Fatal Alibi שמועלה ב"בוחת תיאטר" בניו יורק ב-24.4.33. מביים שני מופעים ב'רדיו טיטי מיוק הול' בניו יורק.
- 1934: מחזחה אשווון בביבוויו Boy O! Little (amate: אלברט ביין) בכיכובו של כרגס מדנית, מועלה ב'פליליה האוט תיאטר' בניו יורק ב-5.11.34.
- 1935: מביים את המחזות Jay (amate: סינקליר ולOID לואיס) בהשתתפות פרד ופאולה טטון שמועלה ב'קורת תיאטר' בניו יורק ב-12.1.36. מביים את המחזזה Waiting For Lefty (amate: דניס ג'נסטון) שמועלה ב'בראטלבורו תיאטר' בקימבריג' מס'ז'וסטן; Gods of The Lightning (amate: מקסול אנדראסון) שמועלה ב'פיבודי תיאטר' ב במסטן.
- 1936: עורך מסע לימודי בברה"מ, שבדיה ופינלנד. מביים במוסקבה את המחזזה Hymn To The Rising Sun (amate: פול ארין) שמועלה ב'סיביק ייפרטורי תיאטר בניו יורק ב-12.1.36. בידיו שחקנויו "אקטורס ייפרטורי קומפאניה" ביןיהם ול גיר וצ'רלס דינגל.
- 1937: יחד עם אורטור ארנט, מורה וטוטן ואחריהם היה בין מיסדי ה-Living NewsPaper "בחשות ה-Progress Administration Injunction Granted Triple A Plowed Under ו'ר'ק" כשהוואל ב'בולטימור תיאטר' בניו יורק.



פטי לאב ב"מרחץ אדים"

ביבליוגרפיה/**ביבליוגרפיה** עורך: דני ורט

מבאים את המלחזה Conjure Man Dies (מאח: רודולף פישר) עבורו ה"ניגרו תיאטר" של ג'ון האוזמן שמעולה ב"לאפיט תיאטר" בניו יורק ב-11.3.36 מבאים את המלחזה Who Fights The Battle? (מאח: קנת ג'ונסון) שאותה על גרב בה"גאנטאר ארטו הוונונו

Political Cabaret "טראבלו וווען" בענברן, 1955

ב- 1.2.38' ב' מbijים את המזווהה Sun-Up To Sun-Down (מצאות: פרנסט פרארגו) שמועלה בה"אדרסן תיאטר" בניו יורק Political Cabaret הפלוייד" 1937: מנהל את הקאברט פולאייד" 1938:

1939: מביתם וכותב תסריט לסרטו הקצר הראשון, עבור היריד העולמי שנערך בניו יורק. מושם ביוועץ הפקה ל-60 סרטי מונטאג' עבור הוועדה ליחסן אנווש של קרן רוקפלר.

1941: במאה, תשריט ו="#">מפיק** (עמ': ג'ין פרנו) של סרט קצר המציג עקרונות חינוך מתקדמים לגיל הרים:**

במאמר שפורסם ב-1942, *Youth Gets A Break*, מציין רדיו נ.ב.צ. ו.ס.ב.ז. (N.B.C. & C.B.S.) כי מלחמת העולם השנייה הייתה מלחמה של תובניות רדיות, ורדיות ששלטו על כל אמת עבורה.

שנות אבאג. מיפוי שגי סרטי הריבבה עברו לחברת הפקה של צבא אריה'ב. במשר אותה תקופת מראות

ה-1945. שאלת הדרישות מושגנתה, בוסטן, פילדלפיה, שיקגו ודטרויט. מבאים את:
The Lunch Hour Follies

1945: במא依 סרטן קצל מסגרת הסדרה "הפשע איבנו משתלם" (Crime Does Not Pay)

מביבים את מופע הנזרו לנסה אַרווולט ב'הלוּיוֹוד'.
1946: מביתם את טקס הלוּקָת פְּרִסִּי אַסְׂקָר בתיאטרון הסיני של גראומן בהלוּיוֹוד.
1947: הדרמתם את המלחמות (מצאה: ארנולד סְדָגָארֶד) ב'פְּרִינְגְּס תִּיאָטְרֶר בְּנוּזְיוֹרוּק

30.3.47 מבים את המחות "גלאילו" Galileo (מאת ברטולד ברכט) עם צ'רלס לוחטן בתפקיד הראשי המועלה ב-30.3.47.

ב"קורוגנט תיאטר" בלוס אנג'לס באוגוסט וב"מקסיט אליזוט תיאטר" בניו יורק ב-7.12.47.

יוצא לעבוד בהוליווד.

1948: מבאים את סרטו הארוך הראשון "הגען

1950: מביים את הסרט *הלא חוקי* (The Lawless) והציגו בתערוכת הבינלאומית (The Prowler).

גָּדוֹלָה נִזְבְּחָה



ג'פרי בריסטלי ודומיניק גארד ב"המלך"

- 1952: מבים את הסרט *Stranger On The Prowl* חותם עליו בשם בדי: אנדרה פורצאנו. במאחר צילומי הסרט זה הייתה קופרדורקציה אמריקאית-איטלקית לוסי נקרא להעיר בפניהם ועדה לפועלות אנטיאmericaities" לאחר שאחד העדים האביג'ע עליו בעל קומוניסט לוסי לא הופיע למסור עדות מאוחר ולא רצה להפסיק את ההסטרה. עם שובו להוליווד בסיטים האיטלקים הסתרן לו ששמו נכל ב"רשימה השחורה" והוא איננו יכול להמשיך לעבוד באלה"ב. הוא היגר לאנגליה אבל בשל קשרי תעשיית הקולנוע הבריטית והאמריקאית חתם על סרטיו הראשונים באנגליה בשם בדי בודו.
- 1954: מבים את הסרט "הנמר היישן" *The Sleeping Tiger* שחותם עליו שם ויקטור הנברי.
- 1955: מבים את המחזזה *The Wooden Dish* (מאת: אדמנדר מורייס) בהשתתפות: וילפריד לוסון, ג'ון מיילר ודורתี้ ברומליי) שמועלה בפניקס תיאטרון בלונדון ב-27.7.54.
- 1956: מבים את המחזזה *The Night Of The Ball* (מאת: מילקל ברן) בהשתתפות וני היילר, גולדיס קופר, רוברט האריס וטוני בריטון, שמועלה ב"ניוי תיאטרון" בלונדון ב-12.1.55.
- 1957: מבים סרט קצר: *A Man On The Beach*.
- 1957: מבים את הסרט *The Intimate Stranger* עליו חותם בשם ג'וזף ולטון.
- 1959: מבים את הסרט: "מירוץ נגד הזמן" *Time Without Pity* – *The Gypsy And The Gentleman*
- 1960: מבים סרט פרוטומת קצר עבר חברה "פורד" *First On The Road*.
- 1961: מבים את הסרט *The Criminal* הפורסם בספטמבר ה"קיה דה סינמה" מקדים חוברת לLOSEY Cahiers Du Cinema, No. 111, September 1961.
- 1961: בדצמבר יצא חוברת מיוחדת לLOSEY National Film Theater המוקדשת לLOSEY.
- 1962: מבים את הסרט "המנדרים" *The Damned* ספר: *Eva* מאוחרת.
- 1963: מבים את הסרט "ה.servant" *The Servant*, שיתוף פעולה ראשונה בין לBINNELL Christian Ledieu: Joseph Losey (Ed. Seghers, Paris)
- 1964: מבים את הסרט "מלך ומלך" *King And Country* ספר: *King And Country*
- 1966: מבים את הסרט "מודסטה בליני" *Modesty Blaise* ספר: *Modesty Blaise*
- 1967: מבים את הסרט "ההתאונה" *Accident* ספר: *Accident*
- Tom Milne (Editor): *Losey On Losey* (Secker And Warburg, London)
- James Leahy: *The Cinema Of Joseph Losey* (A. Zwemmer, London) ספר:



גלאדרה ג'קסון ב"אנגליה הרומנטית"

- 1968: מבים את הסרט "בום!" Boom
1969: מבים את הסרט "טקס סודי" Secret Ceremony (טקס סודי) (эрפטית)
1969: בוגי וואן לאור התסריט של "טקס סודי" Ceremonie Secrete (L'avant-Scene Du Cinema, No. 93, Suin)
1970: מבים את הסרט "דמויות בנוף" Figures In The Landscape (הפקה בריטית; צרפתית, איטלקית)
1970: מבים את הסרט "רצח טרויצקי" The Assassination Of Trotsky (הפקה בריטית, צרפתית, איטלקית)
1972: מבים את הסרט "בית הבובות" A Doll's House (חטרויט של דיד מרטין על פי הנריק איבנסן)
1973: מבים את הסרט "המשרת" "התאונה" ו"הMASKER"
1973: בוגי וואן לאור הכלול חמישה תסריטים מארולד פינטראול של לוסי: Harold Pinter: Five Screenplays (Grove Press Inc. New York)
1974: מבים את הסרט "אלילאו" Galileo (על פי מחוזו של ברקט) (הפקה בריטית, אמריקאית)
1975: מבים את הסרט "האנגליה הרומנטית" The Romantic Englishwoman (הפקה בריטית; צרפתית)
1976: מבים את הסרט "מיסטר קלין" M. Klein (הפקה צרפתית, איטלקית).
1976: בוגי וואן לאור התסריט של "מיסטר קלין" M. Klein (L'Avant-Scene Du Cinema, No. 175, 1.11.76)
1978: מבים את "דרכי הדרום" Les Routes Du Sud (הפקה צרפתית, ספרדיות) יוצא לאור התסריט של הרולד פינטראול על פי "בעקבות הזמן האבוד" של מרסל פרוסט, פרויקט מתוכנן של לוסי יצא אל הפועל Harold Pinter (With The Collaboration Of Joseph Losey And Barbara Bray): A La Recherche Du Temps Perdu - The Proust Screen Play (Eyre Methuen, London)
1979: מבים את האופרה המוסרית על פי מוצרט "דון ג'יובאני" Don Giovanni (הפקה צרפתית)
1979: ספר ראיונות עם לוסי צרפתית Michel Ciment: Le Livre De Losey (Ed. Stock, Paris)
1980: ספר: Foster Hirsch: Joseph Losey (Twayne, Bosyon)
1982: מבים את הסרט "dag השמר" La Truite (הפקה צרפתית)
1984: מבים את הסרט Steaming. סרט ראשוןanganlia לאחר תקופה ממושכת, שהיה גם סרטו האחרון. נפטר ב-22 ליווני.
1985: מתרשם חוברת "פוזיטיב" שחלק ניכר ממנה מוקדש ללוסי, מאמרי ביקורת, דבריהם שכתב וחיילופי מכתבים בין לביון פרדריקו פליני. ■ Positif No. 293/294, Juillet/Aout.

גוטן גלזונס - קנוון ירושאל - גאים להציג:

סרטה של

לייליאנה קאבאנו

THE BERLIN AFFAIR



רומן בברלין

ספר על אהבה אסורה ובעגידה.

עפ"י רב המכר

THE BUDDHIST CROSS

המשרת

דני ורט

DIRK BOGDARD OG YIMES FOKS B "המשרת"

נים שונים, ונשנים יסודות של סיפוריים
רבים בכל סיפור. לא יכולתי אז, ואיני יכול
היום, לומר בדיק על מה 'המשרת'...".
הzecherto הראשוני של לוסי שימושה
ביסיס לכמה ביקורות שהחפרסמו סמור
ליציאת הסרט. למורת הסטיגותו של לוסי
בעצמו, אלי באופן אירוני, שב לעסוק
במכירת הנפש לשנים שונים או לפחות
באותה סיטואציה בסיסית שהפכה
אופייני שלו - גורם זו החודר לעולם סגור
ומוגן והופך את סדריו על פיהם - "התא

ב ספר הראיונות עטטום מילן מספר ג'וזף לוסי, שכasher "המשרת" יצא לראשונה להקרנה נשל אל אודוות שטעתו היהת: "הסרט הוא אודוות פואסט". אחר כך הוא ממשיר ומספר שהצטער על הzecherto הנמהרת משומש שפטנומה עתה עול לסרט: "אני חושב שאמרתי גם שהסרט הוא אודוות דוריין גריי... הוא עסוק בתריסר דברים, מה שמתאים לו מהמחשבה שלי. יש גם סיפורים קלאסיים ממשופרים מחדש באופי

בשחקן המימון. ביותר. לעומת זאת, סזון הוא מציג כפתון את ורה, בכיכול אחוטו, המציגת בעור למשק-הבית ולוכדת את טוני שהשגתנו של בארט. כאשר בארט מSIG לבסוף את מטרתו הוא מסלק את שתי הנשים גם ייחד.

ה סרט מתחלק לשניים. החלק הראשון הוא מסתומים כאשר לטוני מסתבר שהוא כל העת, כשהוא חושף את בארט ואת ורה המתעלסים במיטתו. החלק השני מתחילה במפגש המחודש בין השנים בפאב המקומי כאשר בארט מתחנן לשוב למשתו. ובאן משתנים חוקי המשק. היפוך היוצרות הטופי מציטיר באופן סעיף נבה טוני נכנס לחדרו של בארט ומוצא אותו ישן, וריאציה על המפגש הראשון. היו שראו הסרטו של לוסי אלגורה על התפוררתה של החבורה הבריטית, מאבק בין-עםםדי המשמן את הבינון שפשת בחבורה הבריטית; פרשיות של שחיתות פוליטית שהתרחשו באנגליה בתקופת יציאת הרט למסcis (פרשת פרופיוו) העניקו יתר תוקף לפרשנות זו ולאותן ממשמעויות שמתוח לפניה השטה.

אנדרו טאריס, במאמר ביקורת שלו על הסרט, ציין, ש"המשרת הוא הרט הראשון בקריירה של לוסי שנושא את חותמו האישי מהפרירים הראשונים ועד לאחרון". עובדה נכונה אולי, אם כי אין היא עשויה חסד עם הרט במבט חדש. הקולנוע של לוסי ב"המשרת" הוא עובdot בימיו. מדרוי כת, בניה קפנית של מיזאנצ'ינות, צילומי פוקוס עמוק ושימוש תכווק בהשתקפות במראה אובלית שבה משונקים שנייוו היחסים בין הדמויות בסרט. אבל יחד עם כל אלה, זה קולנוע לא מלאיב, שכולן, מادر, ברור מדי, קולנוע שבמידה רבה התישן ואיבד מהaimפקט המקורי שלו. כך למשל הסටירה הסרט איבדה הרנה מעוצמת נשיכתה (המפגש עם הוריה הגסים של סזון, סצנת מסעדה שבה לוסי מתעכ卜 על קטיע שיחה של כמה סודדים באופן מבני מادر). כך גם נראה היה באור מוגוחר שהוא אותה סצנת ארגיה שמאגרן בארט בבית אדונו המשופל סופית עד לכדי זיהלה על גחונו.

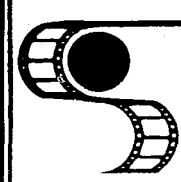
נותרה פיסת קולנוע עשויה היטב, צילורי מים יפים של דagleams סלקומב, מוסיקה ג'אזית של ג'וני דאנקורה אבל עתיק מר שעדין עומד בעינו הוא ה"טור דה פורס" ■ המשחקי של דירק בוגארד וג'ים פוקס ■

נה", "בום", "טקס סודי", "רצח טרוצקי", "בית הבובות" ובמידה רבה גם "מר קלין". המפגשים בין קצונות חברותיים, בין והו יות אינטלקטואליות מנוגדות היו חביבים על לוסי. בדומה להאחים המוזרים בין טרוצקי לרוזחו המועד נך גם מצחירות היחסים בין אדון למשתו במקורה זה.

הוגו בארט (DIRK BOGARD) הוא "ג'נטל-מנס ג'נטלמן" כפי שהוא מגדר את מקצועו, משרתם הפראי של אדונים בני אצולה. הוא מגיע לבתו של טוני (ג'ים פוקס) על-פי מודעת ביקוש עבודה. בארט מוצא את אדונו המועד שקווע בשינה בכורסתו לאחר לגימתייתה. הבית עדין ריק מרהייטם ותהייה זו משימתו הראשונה של המשרת לפנק על שיפור הדירה ועל הצבת הרהיטים ושכיות החמורה המשפחתיות של טובו. היחסים המתחללים כיחסים קורקטיים בין אדון ומשרת הופכים את אט להתגחות בין השנים, תחוללה אילנות אבל במשר' הזמן היא לובשת אופנים בוטים ההולכים ומתגברים רים. היחסים הללו משנים במהלך הסרט בויראיות מגוונות כפי שמצוין ג'יז' לוסי" - מעביד ועובד, זוג הומוסקסואלים המנהלים מערכתייחסות אדומזוביסטיות, געל ואשה, בן ואמו או אומנתו. צמד זה על-פייה קשור בעבודות של שנאה, אשמה, קנאה יאהבה מהם אין ביכולתו להימלט. הצד ההורמוסקסואלי בולט ביותר הסרט במיוחד לאור פקידיהן של שתי הנשים. לוסי, על-פי חסריito של הרולד פינטרא, מציב שני מערכyi משולשים - טוני, אROUTו סזון (ג'די קריג) ובארט, ולצד שלישי ראנון זה משולש שני ובו בארט "אחותו" ורה (שרה מיילס) וטוני.

למן המפגש הראשון בין סזון לבין המשרת הפומפוזי מתגללה האיבה בין השני נינים, כאשר סזון אינה מסתירה את סלידתה ממנה. בארט שהתחכר בבני החבורה האבוהה מגלה בזו לוסון, בת לצאצאי המעמץ הבוריagn שעלו לאגדלה, שאינה מודעת לדקויות מעמדיות, שאינה מבחינה בין יין משובה לסחתם בזוויל. בארט מנסה לסלקה או לפחות להסיר את נסיווניתה להטערב באופנייה של הבית. זה הוא למשל המאבק בין השנים על הצבת הפרחים שהוא מביאהashi לאחווה. והוא משחק תכני והרשמי שבו הכל מנסים להשתלט על נשמותו של טוני, טיפוס רכרכוי המתמסר לשתלטנותם של הסובבים אותו. במאבק בין סזון, ורה והמשרת, הוגו בארט מתגלגה

מניקה ויטי ב"מודסטו בליז"



הט"ל מושך ה"שכאל"

נושאי החדש

1. מסרטי הבמאי ג'וזף לוסי - בסיווע הארכין הישראלי לסרטים/סינמטק ירושלים.
2. הרולד פינטר - תסריטאי.
3. סרטים ביכורים של במאים גרמניים - בשיתוף מכון גתה.
4. ספרות ו��ולנוע.
5. הקרנות מיוחדות.

המפזרים בסוגרים ליד הסרטים משיכים אותם לנושא.



LOSEY (ראשון מימין) ופינטרא (שני מימין) בהסתדרת "התאונה"

כמעט דבר עם פינטרא וגם "אוכלי הדלעת" איננו רוחק מן הבדיקה הזאת. כאשר באם לדון ב"அஹובת הקצין החרופתי", אפשר שהפרונזיה של פינטרא הם הטוביים ביותר שאפשר למצאו לירירה הספרותית יצאת הדופן הזה, אך עדין לא מדובר בתסريح מופתית דוגמת "המקש". למרות השיגרתות של התסריטים האמורים, אפשר למצאו גם בהם מעט מועל העוצמה הרגשית וגס בחלק מהדייאלוגים נזכיר מגעו של פינטרא.

הכתיביה של פינטרא מתבססת עלanganiot יומיר מירוט לטבנה המסתירות רגשות פרועים. הדרמה התיאטרלית מתורשת בדור כל בדור אחד - סט שהוא מוגבל במילויו בקובלווע - והמחנוך הנער עקיב האתר המוגבל הוא זה שפתח את الدرמה. בקובלווע מצא פינטרא מרחב גדול יותר, זה מבחןת אתר הויזואלית (משם כמו שסרטיו הטוביים ביריתר של לוסי, מכל הבדיקות, הם אלו שכח עברו פינטרא). טים שעשה עם לוסי מבחינת גורם הזמן. שלושת הסטי' בתים כפריים מרווחים או בדירתה גדרלה אדרטער' היו עיבדים לייצור של אחרים - הוא או א'יה המרכזית נורתה וזה. אל תוך העולם הקלאסי טרופובי האצר פלשת דמות זרה המשגנה כליל את השיגרה ועקרת של הדrama הוא המאבק בין הפלש לבין אלו שפלושו אל תוך חייו, גרמו לו לאבד את תומו, הפכו אותו לקורבן ושינו את זהותו.

יחסיאנוש אצל פינטרא/LOSEY מבוססים על משה'

הROL'D פינטרא

ליד הי. 10.10.30, לנגן. בנו של חייט יהודי ממוצא פורטוגזי, אחד מגדולי הדרמטורים של ימינו. כאשר החל בשיתוף הפעולה עם ג'וּז'יק לוסי כבר היה שם דבר בתחום התיאטרון וב构思ו למחזאי הבורי המבטיח בויתר. היו מאחוריו שלושה מחזאים בני מישיבת יומן הולדת. למרות שכח משך השנים גם ו'מסיבת יומן הולדת'. היום מאחוריו שלושה מחזאים גם שכח עברו לוסי הם שייא' יצירתו הקולוניאלית עד היום, זו מן הבדיקות הקונספסואלית והן מהבדיקות הריויזואלית (משם כמו שסרטיו הטוביים ביריתר של לוסי, מכל הבדיקות, הם אלו שכח עברו פינטרא). כאשר פינטרא כתוב עברו במאיים אחרים - ואין זה משנה אם התסריטים התבasso על צירויות הוא או היינו עיבדים לייצור של אחרים - הטעאה כמעט תמיד היא קונגונציגונלית ולא פעם פשטינית (בעיקר מן הבדיקות הויזואליות). "סוכן הבית" או "מסיבת יומן הולדת" הם בעצם תיאטרון מוסרט וועצמתם נשענת על דיאלוגים מבריקים או על צוות השחקנים המצוינים. כאשר צופים ב"טיקון האחרון", אין לסרט

סרטוי הבמאי ג'וֹזָף לוֹסִי

במסגרת תכנית זו יוקרנו 22 סרטים שהלך הובא לארץ להקרנה חד-פעמית. מאמרים מפורטים על ג'וֹזָף לוֹסִי מופיעים בגוף החוברת.

מנוחקים מהמציאות והוא דוחה אותם כליל. מצב זה מוזר למדי, מפני שדווקא סרטים אלה מת侃בים על ידי קהל אודיטוריה מחוץ לגרמניה בענין רב ותשומת-לב.

יש מבקרים הרואים בשיטת הטיפוח את שורש הרע. הוצאות הפקה הן כה גבוהות שרק לעיתים נדירות אפשר לכטוטן על ידי הסרטים הסרטים על-

ליך המערבי גרמניות עצמה. אולם, סיבובי היצוא של

הסרט המערבי מצמצם. לכן, יצרו בוטולקה

המערב-גרמני מסור רכש של אפשרותו תמייה

על-מנת להפיק סרטים בעלי ערך אמנותי ובכדי

לשמר על הזזה התרבותית הגרמנית.

המערכת לטיפוח הסרט המקומי בגרמניה היא

אחת מהיעילות בעולם. אולם יש למطبع זה גם צד

שני: גושאים פוליטיים ופרובוקטיביים וביסינוגות

אמנותיים פרוחטים ולעומתם, לעומת מספר הסרטים

המודרניים והסרי השרה.

הlingenטק מודה למר יהאנס וויסהארט. מנהל

המכון על היומה והצעירה בהכנות תכנית זו. תודה

מיוחדת למר עמוס דובב, מכון גתת,SSIU בארגון

ובבנת החומר.

מכה גתת הפיק תכנית מיויחדת, בעברית, לוגל

הארעור, והיא תחולק חינם לחבריו הסרטים בкопפה.



הנכם מזומנים לקחת חלק בפסטיבל הראשון לסרטים סטודנטים, שייערך באוניברסיטה ת"א ב-5/6/86 (תכנית מפורטת תחולק בקובת הסרטים). הנהלת הסרטים והנהלת הסינמטק להודיע, שהחברי הסינמטק יכולים להיכנס ללא תשלום לשני אירועים שיהיו בפסטיבל, עם הצגת תלוש זה בכניסה.

קיים תחרותיים. המטרה היא תמיד השדרות, רכישת כוח, השגת שליטה. מקרוות כוחם של שילטה אגרתית, לימון, לידע ואפיילו העומצמה אסתטי. כל את מהיירוט המשותפת מדגישה ממד אחר של המשך (הנרטו כבר בכתורת הסרט). המשחק הספרתי מתחם מבחן נאראטיבית כמו גם מבינה ויואלית.

הרוולד פינטר זכר אולי יותר כמחזאי אך ברור שתסריטוי, בעיקר אלו שכח עבר לום, העבירו לקולנוע גם את הנושאים והדמות בהם עסקו מוחזק, עד לסוף הקזינו של קיומם. עוצמת האימפקט של שלושת הסרטים האלה היא כה עד שתה בלבד מספיק כדי להחליט את פינטר לאחד מגודלי הכותבים של הקולנוע.

(��טעים מתוך מאמר שהופיע בתוכנית סינמטק ירושלים)

סרטים בforeign של במאים גרמנים בעיריים

שיתוך הפעולה בין מכון גתת והסינמטק הביא סדרה חדשה ושל סרטים ביכורים של במאים גרמנים צעירים. במסגרת התכנית יוצגו תשעה סרטים. כל הסרטים הועלו בעבר בפסטיבל בינלאומי סטודנטים שונים בעולם, וכן לביקורות אודיטור וולפרים אף נלהבות. למלגות האיפינים האינדייריאליים של כל סרט, ממחשה התכנית בברור, שלילזורי הסרטים יש גושאים מסוימים. הם נגישים לביעות חברתיות ועראים לתהילכים חברתיים וכן הם מודעים לטעורות הקולנועית וללשונו המיחוד של מידן זה. באמצעות ספורייהם הם גם תמיד מעבירים מסר כלשהו. הסרט הגרמני נקלע למצב מוזר: בעקבות האיכות החדשנות של קלוגה, ובדרס ופאסבדר, גברה הנטייה להציג את התפישה האינטלקטואלית לפני החוויה הרגשית. הציבור הגרמני נוקט בumedה, שהסרטים הגרמניים

לחברי הסרטים

הנכם מזומנים לקחת חלק בפסטיבל הראשון לסרטים סטודנטים, שייערך באוניברסיטה ת"א ב-5/6/86 (תכנית מפורטת תחולק בקובת הסרטים). הנהלת הסרטים והנהלת הסינמטק להודיע, שהחברי הסרטים יכולים להיכנס ללא תשלום לשני אירועים שיהיו בפסטיבל, עם הצגת תלוש זה בכניסה.

3/5 מוצאי-שבת

19.00 משחקים אסורים (צՐפֿת 1952) (5)

JEUX INTERDITS

Rene Clément

במא: רנה קלמן
שחקנים: בריז'יט פסי, ז'זרו פז'ולין
שנה: 1940-1940
מקום: פרולט, יילדה בת חמש שהורייה נהרגו במהלך המלחמה, מאומצת עי' זוג איגרים והופכת ל'מאהבת' של בנים מישל בן ה-11. השווים בונים בינו לבין כבודה של ג'ורג לבעלים טים ומקדישים את כל מרעם למשחק האסורים במותה. אלגוריה על משחקי המות של המבוגרים שהופקה בשנות השיא של "המלחמה הקלה", הוחמה עי' שטויות צרפת א/or כתה להצלחה מסחררת בכל מקומות בו הוקנה (78 דקות). צרפתית, תרגום לעברית).

21.30 מר קלין (צՐפֿת/איטליה) (1)

MR. KLEIN

Joseph Lösey

במא: ג'וזף לוייס
שחקנים: אילן דילון, זיאן מורו.
שנת סרט המופת של ג'וזף לוסי מתרחש בצרפת בעת הביקוש הגמני וועסוק בחילופי זהות ויפויו של הוויה. סוחר אמנות ציני, המנצל את סבלם של היהודים וקונס מהם יצירות אמנות במחירים מוגוחים כים, מתחל לקלף תפואם את העיתון היהודי. כל שניינותו לעתן שאיבגו יהודי עולים בתהום. הוא מփש את מר קלין האמיתי, שהוא כביה גברא צרייך לקלף את העיתון היהודי, הוא מסתכם בסיפור קפקאי מורכב וחסר פשר שהוא גם של פוליטי חריף על מגנון הדיברי (123 דקות).

5/7 יום רביעי

19.00 דג השמק (צՐפֿת 1982) (1)

LA TRUITE

Joseph Losey

במא: ג'וזף לוייס
שחקנים: איבול הופר, ז'וז'פир קאסל, זיאן מורו "אין הטרוטקסלאויה ולא הומוסקסואליה; קיימת רק החושניות" - כך הגדר ג'וזף לוסי את השקפת העורלים של סטרו הלפני-אחרון. צעריה כפרה, חמקה מקחה כמו דאי השם ממה מתרנס אביה, מצלה להפוך לחלק מchengiot הסילזון, ורך שMRIה על עצמותה ומגייע עמה לדירתה. לפעת פרוץ חכירה הקנאב של העצירה וחותק אותו באליימוט. הפרופסור מшиб מלמה ומתחזק את תוקפו. מכוז ואילר מתפתחת עלילת מתח מסמרת שעיר המעובה מרכבים פרויידניים, רשות אשם ועד. סיומו של הסרט מפתיע אף את הגיבור... (99 דקות). אנגלית תרגום לעברית).

21.30 שדר מן העתיד (ישראל 1981) (5)

MESSAGE FROM THE FUTURE

דוד אבידן.

עלום: אמנון סלומון

הפקה: יעקב קוצקי (78 דקות)

במא: דוד אבידן. עלום: אמנון סלומון
שחקנים: ג'וזף כי, קיצ'י סאסאימה, אבי יקיר, איירית מאירי

בסי吐 זומן מן העתיד: שליח, מהמאה ה-35 (שנת 2005) מגיש לשנת 1985 ומנגנת להדריה את האנושות להקדמת מלחמת העולמים השישית. סרט מתה תעמידני מודיע בדינוי אשר בספרו מתגללה קשר מוזר בין נסיעת הזמן לבין קונצ'ן יפני אדריך בטוקיו. ארעוי

19.30 1984 (בריטניה 1984) (4)

במא: מייקל דפפורד
שחקנים: ג'ין הארט, ריצ'ארד ברטרן, סוזן האAMILTON הגירסה הקולנועית השנייה ליום העתידי של ג'ורג ארוול, שבכתב ב-1948. הגירסה הנוכחית צולמה ב-1956 בידי מייקל אנדרסון אך לא השבעה את רצונה של אלמג'ה הסופר. הגירסה הנוכחית מנסה להיות נאגנה ככל האפשר למוקור. הנוגה והאויריה קרובים ברוחם למומן כתבת הרמן ומעלים ניכרין ברטון. תפקידו האחורי של ריצ'ארד ברטון.

21.30 גשים אהובות (בריטניה 1969) (4)

WOMEN IN LOVE

Ken Russell

במא: קו ראלס
שחקנים: גלנדיה ג'קסון, אלן בייטס, אוליבר ריד האדפטציה של ראלס רומן הסוכני מאה דה-לורנס עוקבת אחר היחסים הבזבזניים בין שני הזוגות. בניגוד לסרטיו המאוחרים, זכה "גשים אהובות" לשבח הביקורת, בעיקר בזכות איפונו התקופה. והפנתה המשק של שלושת כוכבי הסרט-130 (130 דקות). אנגלית, תרגום לעברית ולצרפתי).

4/5 يوم ראשון

19.00 אשה בחלון (ארה"ב 1944) (5)

THE WOMAN IN THE WINDOW

Fritz Lang

במא: פריץLang
שחקנים: אדוארד ג'. רובינסון, ג'יאן Bent, רמיי מונד מס'.

"אשה בחולון" הוא סרט אפל מבrik המתאר את אחד ממשאי היצירה של לאנג באראה"ב. גבר בגיל העמידה נלכד בסבך חולשתיו הריגשית. הגבר, פרופסור לפיסיולוגיה, פוגש בדוגמנית-צייר, בעגה להזמנה ומגייע עמה לדירתה. לפעת פרוץ חכירה הקנאב של העצירה וחותק אותו באליימוט. הפרופסור מшиб מלמה ומתחזק את תוקפו. מכוז ואילר מתפתחת עלילת מתח מסמרת שעיר המעובה מרכבים פרויידניים דיאגניים, רשות אשם ועד. סיומו של הסרט מפתיע אף את הגיבור... (99 דקות). אנגלית תרגום לעברית).

21.30 הדיר (ארה"ב 1976) (5)

THE TENANT

Roman Polanski

במא: רומן פולנסקי
שחקנים: פולנסקי, איבול אציגאני, שלין וינטרט פולנסקי מושפע מנקפה ומאדרגר אלן פו וווצר סייפור אמרים על דיר הנכנס לדירה של מתבודת ונכנס לאט לדרכוה, עד התאבדתו הבלתי-מנבעת. סרט המבטא יותר מכל סרט אחר את חייו ויצירתו של פולנסקי ואית הגוללה הפוליטית והרוחנית של כל אמני מוזה-אירועה שהלו למערב (126 דקות).

5/5 יום שני
 ערבית יום הזיכרון לשואה ולגבורה

הסרטן קוררים בריזמניה בתל-אביב, ניריווק, לנונז, פריז, ברלין, מוסקבה, פקין, לום אנדגלס, טוקיו, לפניו הסרטן יוקרנו סרטיו הקצרים של אבידן: "זו" ו"הכל אפשרי" (87 דקות. אנגלית ללא תרגום).

10/5 מוצאי-שבת

19.30 400 המלקיות (эрפת' 1959) (5)

LES QUATRE CENTS COUPS

במא: פראנסואה טרייר
Francois Truffaut

שחקנים: זיאני פיר לאו, קליר מוריה, אלבר רמי
שחקנים: זיאני פיר לאו, קליר מוריה, אלבר רמי
טרטור הארך הראשון של "הגל החדש" הצרפתי.
את אחת מיצירות המפתח של "הגל החדש" הצרפתי.
זהו דיקון לריריאלייסטי ולא-סנטימנטאלי של תל-
מיד בן 12, ילד רגש ולא-רצוי, הסובל מכובד ים
של הרוינו ומוריין. אנטואן וואנג – דמות שהופיעה
בארכובה סרטים נוטפים של טרייר – נתחם כאשר
הוא מבסה להшиб למקרה את מרכומה את הכתיבה שנגבנָה
ונשלח למושד לעברינאים צעירים. סצנית הסיום של
הסרט היא אחת הרגישות והרגועות לכל בתולדות
הקולנוע. כחומר גלם לכתיבת התסריט, שמשו זכר
נوت ילדותו של טרייר אך מקור השראה לא פחות
חשיב מהוות "אפס בהתגשות", יצירתה המופת של
זיאן ויגו (94 דקות. צרפתי, תרגום לעברית).

5/12 ערבי יום הוכרז לחלי, צה"ל

5/13 יום שלישי ערבי יום העצמאות

5/14 יום רביעי – מוצאי יום העצמאות

19.30 סוזן, סוזן, (ארה"ב 85) (5)

DESPERATELY SEEKING SUSAN

Susan Seidelman

במאי: סוזן זידלמן, רוחנה ארקט

שחקנים: מדונה, רוחנה ארקט
על"י עדותה, עשתה סוזן זידלמן את סרטה בהשראת
עלילתה בארכן הפלאות" של לאיס קרול וסלון
וזוילוי יוצאות לשוט בסירה" של ויאק ריווט. סרטה
הארוך השני עוקבת אחר עקרת בית נירירוקית
משועמתת המתודעת באמצעות מודעה מיסתורית
בעיתון לצעריה וזוקה, הרשנית ומשוחררת, לובשת
דקותה. (103 דקות).

21.30 רצחנות פשוטות (ארה"ב 83) (5)

BLOOD SIMPLE

Joel Coen

במאי: יואל כהן

שחקנים: ג'ון ג'ז, דן הדאייה, אמט ולש
اشטור של בעל מסבאה גס רוח ושתלטן, מנהלת
רומן עם מושג העוכב במסבאה. הבעל הקנא שוכר
בלש פוטני, זה מציל את הוגו בחשעת מעשה, הבעל
הווים שוכר את הבעל ומתקבש לריצוח את השניים,
הכlesh מרמה את הבעל ומציג בפניו תצלומים שבHAM
בראות גופותיהם של השניים. מרגע זה מסתכנת
העלילה לכשכולם טועים בזיהויו ונופלים בפה. יואל
כהן יוצר באמצעות הסיפור אפרדייה פרועה וSWEPUNT
המצאות המתעתעת בתבניות הסרט האפל (97
דקות).

5/17 מוצאי-שבת

19.30 זאב אמריקאי בלונדון (בריטניה 1981) (5)

AN AMERICAN WERWOLF IN LONDON

John Landis

במאי: ג'ין לנדייס

שחקנים: דייוויד נאטון, ג'ני אגוטר
סיפורם של שניบรรדים אמריקניים, ג'יק ודיאויד,
היריצאים לטלול באירועה ומותקפים בעיר ע"י "זיה"
בלת חמוץ והג'רא. ג'יק נהרג וחבור מאושפז בו'יה" לאחר
זמן מה מתחלים לחול בגוףו שניינים. הוא הופך
לזאב ומוציא את עצמו בגן חיות. הסרט משלב בתוכו
הומור מקאברי אימה, שבגללה לא הותר להקרנה
ע"י הצנזורה במשדר שונן (85 דקות).

21.30 קווקז (ארה"ב 85) (4)

Ron Howard

במאי: רון הווארד
שחקנים: דון אמייצ'י, וילפורד ברימלי
המשה מיישבו של בית הוקנים מגלים את מעין
הנעורים בבריכת שחיה נטושה בחתונות מערודת
של החלל החיצוני, טבילה יומומית בבריכת מחודשים, כמו היו
את הקשיים המונומנמים בקשרים המיחדים
בעשר השיני לחיהם. פרט לאפקטים המהקרים
מ恐惧ת אורפנוי לוקאס, מצטיינים גם השחקנים
הראשיים הנගלים והגישה ההומניטית הרומנטית.
אוסקר לשחקן דון אמייצ'י ולאפקטים המיחדים
שבסטרט (117 דקות).

5/11 יום ראשון

19.00 במלוך הזמן (גרמניה 1976) (5)

IM LAUF DER ZEIT

Wim Wenders

במאי: רום גנדרט
שחקנים: רודיגר פוגלר, האנס צישלר, ליוה קרויצר
משמעות שבנוי גברים בין העירויות של הגבול בין
מערב-גרמניה למזרח. האחד במסגרת עבדתו כמת'
קו מוגנות הקורה בעיריות נידחות והשנוי, רופא
שעוזב את ביתו ואשתו. בין שני הגברים מתחחת
ידידות מיהודה במנגה, כמעט ללא מלילים. "זו" הסרט
שובה מסרטוי. הגברים הホールויודים – בהם יהס' גברים
לנשים והחזרה לדדר. בסרטן, שני הגברים מhaben
הפעילה והצורך לדדר. בסרטן, שני הגברים מhaben
זה את זה ומסתדרים טוב יותר מאשר עם אשה...
הסיפור על הכמיהה אליה" (ונדרס) (180 דקות).

22.00 הצעונית והגנטלמן (בריטניה 1957) (1)

THE GYPSY AND THE GENTLEMAN

Joseph Losey

במאי: ג'יזוח לוס'

שחקנים: מלינה מרקורי, קית מיטשל
ברון בריטי צער שבובו את ירושה, מוצא כלה

21.30 זורבה היווני (אנגליה 1965) (4)

ZORBA THE GREEK

Michael Cacoyannis

במאי: מיכאל קאקויאנ尼斯
שחקנים: אנתוני קורי, ארין פאפריס, אלן ביטס
אנגליה, הפקה בתכובות המערבי, פוגש בכפר יווני קטן
את התגלות הפילוסופיה העממית ואת האכזריות
ויקסם חי הטע. מבוסס על ספרו המפורסם של
ניקוס קוזאנזקakis (140 דקות).

שחקנים: מיכאל קאקויאנ尼斯, ג'ט מרגולין, קיר דלאה הווארד דה
סילבה

הסרט מבוסס על מאקרה אמרית. אנשים צעירים
המכונים בחברה "מופורעים", התלבטוותיהם, רגשות
תיהם, אהבותיהם ופחדיהם מול החברה הנורמלית
ויחסה התמשasha אליהם. סייר או הבתים של ליזה –
גURAה סכיזופרנית לבוחר פראאנואידי – דוד, בין
כתלי מוסד פסיכיאטרי (94 דקות).

18/5 יום ראשון

19.00 דוד ולינה (ארה"ב 1962) (5)

DAVID AND LISA

Frank Pery

20/5 יום שלישי

19.00 דמו של הגשר (בוליביה 1969) (5)

BLOOD OF THE CONDOR

Jorge Sanjines

במאי: חורחה סאנחינס
בchodshim האחרונים ערש סינמטק ירושלים מאציגים
מיוחדים כדי לעורוך לקהל השואלי היכרות אשונה.
עם המתרחש בערוצו של גלגולם של גלגוליהם.
יוקרו אחד הסרטים הקונטראסטאים שהופקו
אי-פעם באמירה הלאטינית (הומר להקרנה בבוליבי-
ביה רך לאחר הפגנות אלימות). "דמו של הנשר"
מבוסס על אירועים אמיתיים – תוכנית (בחסותה
אמריקנית) להגבלה הילודה הכלול עיקור נשים
איינדייניות בדרך של הונאה. טאנחינס מגיש תמהנה
אורטורופולוגית, על גאנגו החיים.
הלבוש והטכטים הדתיים של האינדייניות וערווה
זאת לא דרך של חשיבות אקוטות של האיכרים
הריטיוואליות המקומיות אלא תוך שימוש בביבס
סוציאלי, התמקדות בחיי היום-יום והציגו של
תושבי אמריקה הלאטינית לתוכנית "הסיע" של
ארה"ב (72 דקות. טרגדית, מרגום לאנגלית. בכורה
ארצית).

21.30 הפשע (בריטניה 1960) (1)

THE CRIMINAL

Joseph Losey

במאי: ג'וזף לוסי
שחקנים: סטנלי בייקר, פטריק מגאי
ספירו של ג'וני בוניה, המשחרר מבית הכלא, מתכבר
ומבצע שוד אונני, אך נבגד ע"י עמיינו. לוסי אמר
על הסרט: "בנייה מייצגת מישור שהכרתי שהיא פעל
מאוד בימה שקררי העולם התיכון, אדם שככל היה,
אם חיו היו מוגנחים ממשอล אחר, להיות לחיות איש
ביצוע מעולה שבידיו לעשות ככל העולה לרוחו,
בכל שכל, חיש המהו וכוחו... במקביל רציתי
להוכיח את השיטה של בית הסוהר שאיבדה מערכת"
(72 דקות. אנגלית ללא תרגום).

21/5 יום רביעי

19.00 היישר לב (גרמניה 1983) (3)

MITTEN INS HERZ

Doris Dorrie

במאי: דוריס דוריה ג'וזף בירכיבילד
שחקנים: ביתה ינסן, ג. ג'וזף בירכיבילד
רופא השיניים, ארמין טאל, מזיע לקופאית אנה
בלום לעבור להtaggor אצל, תמורת מושכות חדשית
וכל הוויזואות ולא כל התchingות מצידה. אנה
מתהבת ברופא, הוא מתחעל ממנה ומנסה להיפטר

19.00 שלום בטעם מנטה (גרמניה 1983) (3)

PEPPERMINT FRIEDEN

Mariane Rosenbaum

במאי: מריאן רוזנבוום
שחקנים: פיטר פנדת, סאסקייה טירולר, גיזנה
טטרמפל
הסרט מראה את שליחי המלחמה והתקופה שלآخرיה
מתוך נקודות מבט של מריאן, בת השש. עברו מריאן
השלום איננו מושג אבסטרקטוי ויש לו טעם מוגנה
כטעם המסתיק שמחקרים החילימים האמריקניים. לא
כולם מוצאים טעם בשלום ומריאן תה באורייה של
פחד מARIOבים דמיוניים. היא מחפשות תשוכות ראייזר
בלילו לפחדה אך המבוגרים מגיבים באיראציונליות
(112 דקות. גרמנית תרגום לעברית).

21.30 סאלואוטורה ג'ולייאנו (איטליה 1961) (5)

SALVATORE GIULIANO

Francesco Rosi

במאי: פראנצ'סקו רוזי

מןנה. אנה עושה הכל שביכולתה לנסות ולקרכוב אליה. היא טעונה שהיא בהרוויז, מביאה ילד שאינו שלה ונאלצת לחסל את הרופא ולהסתלק... (91 דקות. גרמנית תרגום לאנגלית).

21.30 קדם עדן (ארה"ב) (4)

EAST OF EDEN

במא: אליה קזאן
שחקנים: ג'יימס דין, ג'ולי הארים
הסרט שצער את המיתוס ושרו ג'יימס דין מוכס על רומן מאות גין סטינבק. העלילה מתרחשת בעיריה קליפורנית קתנה בימים שלפני מלחמת העולם הראשבה. דין מגלס את בנו המרודן של חוויא דתי, אמיד וקפדן שאשתו עוזבה אותו שניהם קודם להתרע שיות הסרט. האב מעדייך בברור את בנו הנוראים של האחוזן יוצרת מופת, בינו היתר מזכות השিירש ב"קדמת עדן" יוצרת מופת, בינו היתר מזכות השিירש המופלא בסיס הסינמטקופ והמשחק המבריק של כל צוות השחקנים, כולל תפקידי המשגה (115 דקות. אנגלית, תרגום לעברית ולצפרית).

24/5 מוצאי-שבת

19.30 העולם על-פי גארפ (ארה"ב) (4)

THE WORLD ACCORDING TO GARP

במא: ג'ורג' רוי היל
George Roy Hill
שחקנים: רובין ויליאמס, ג'ין ליטטגאו.
עיבוד לרומן מאת ג'ון אירינג'. זהו סייפורו של ט.מ. גארפ בנה של אשה יוצאת דופן בתוקפה, בנה הובא רצחה בשום קשר עם עצום הגברים. בנה אלמוני לעולם ללא מהירות ורגשות לאב, טיים אלמנוי שבסס "ביה" כו' בעבדת. כל ימי עמידים בצל האם שהפכה עם השגשוג לכובנת הגודולה של הפנטזיות. גם חי הנשיואן, המאורשורים במחילה שלהם, אינם מצלדי חיים להסיר את צלה של האם. זווית ראייה אירונית על העולם המודרני ודרך החיים האמריקנית (136 דקות).

21.45 גברים במלכחת (ארה"ב) (4)

DELIVERANCE

במא: ג'וזhn ברמן
שחקנים: ג'וזhn וויט, ברט ריינולדס, נד ביטי ארבעה אנשי עסקים ערונאים מאטנטפה יוצאים לשיט סיירה בהרו סוער בהר האפלאי'ץ' ובקלעים להתמודדות אלימה עם הטבע החרוי וtherosבי המקומות והופכים ליעזרו חיים הנאנקרים בכל עצמת יציריהם על עצם קיומם הפיסי. רוט מדהים ביפויו ומהם באוצריותו (109 דקות).

25/5 יום ראשון

19.00 על החומה (גרמניה) (3)

AUFDERMAUER

במא: לוץ קונרמן
שחקנים: קלואס אברמוסקי, קלואס גראנברג, סטואן וינטר. אלברט, גיבור הסרט, מבצע פשע חמור שבUberwohn נידן, בגיל צער, למאסר עולם. אחרי 30 שנה מצליח עיתונאי להציג עבورو יום חופש. אלברט ממשך יום זה לשבע ובספרו הוא חוחר מרצוינו

כללו, מכיוון שראה די. הסרט זכה בפרס הבינלאומי הטוב ביותר של הסרט הגרמני 1983 (96 דקות. דובר גרמנית תרגום לאנגלית).

21.30 זמן ללא רחמים (בריטניה 1957) (1)

TIME WITHOUT PITY

במא: ג'וזף לוסי

שחקנים: מייקל רדגרייב, אלק מק'קוון, לאו מק'קרון אב אלכוהוליסט מגיע לנגןון מתרן כונגה למצוא עדות שתחלץ את בנו הרצח התלוי ועומד נגדו. סרטו הבריטי הראשון של לוסי מוביל של מהזה מאה אמלון וילאמס (88 דקות). אנגלית לא תרגום. בכורה הארץ. הקינה חרדפטעמיה).

26/5 يوم שני

19.00 הנער בעל השיער הירוק (ארה"ב) (1)

THE BOY WITH THE GREEN HAIR

במא: ג'וזף לוסי

שחקנים: דיין סטוקוול, פט אוכריין שערו של הנער פטר הופר לירוק כאשר הוא שומע על מות הוריו בהפצצת מטוסים. יתומים אחרים מעורדים אותו ליצאת למיצעד מהאה שירוכיה לעולם את הזועה וחוסר התוחולת בבלבולמה. זהו תיאור עולמו של נער יתום, הזויתו על מלחתה, פחדיו ומהשבותיו (82 דקות. אנגלית, תרגום לעברית).

21.30 קיץ קטלני (ערפת 1983) (4)

L'EVE MEURTIER

במא: זאן בקר

שחקנים: אייביל אדג'אני, אלן סושון מלודרמה מתח חדשה על תאונות הנקס של עיריה הפחדה, המעבירות אותה בסופו של דבר על דעתה. עיברו הганמן של זאן בקר (בנו של זאק בקר) לרומרן מאת סבאטיין ז'פריסו (133 דקות. ערפת). תרגום לעברית ולאנגלית).

27.5 يوم שלישי

19.00 א. הרוצחים (גרמניה) (81) (3)

THE KILLERS

במא: פטריק רות

שחקנים: ראמונד מייו, סוזאן ריד הסרט מבוסס על ספרו קצר של צ'ארלס בוקובסקי, ומתראר את התפעלת בחיוו של הארי הוטperf' מעבד בחברת ביטוח לבגבי, אנס ורוצח (40 דקות. גרמנית, תרגום לאנגלית).

ב. אשפה לבנה (זונת התורכים) (3)

KANAKERBRAUT

במא: אוואה שדרר

שחקנים: פטר פרנק, בריגיטה ואנבר "אשפה לבנה" הוא סרט על בניי השוליים, על גגועיהם ורחשקוותיהם. למורת שהוא מבעט חסר עליליה, הסרט נזמין הדג האפל של ברלין בראישות שאינה גולשת אף פעם לבזו או לסקרנות בתלביבעה. ספרותם של פול - ארי מובטל, שמבללה רוכב ז מגנו בברים, ולזה - "זונת התורכים",

• מלחורה של גברים המבקשים את נפשה. באוטו לילה עוכרת על המהנדס שורה של הרפקאות מסמורות שיער המתחשת סביבה המאבק על צור אבני שבורת שנגנוו מון השאה הפרס. בהופעתו אורה אפרוח ליאו את אורה ואדים, פול מאוזרסקי, דון סיגל, דייד בווי ואחרים (115 דקות).

21.30 **המבט** (בריטניה/איטליה) (4)
DON'T LOOK NOW

במאי: ניקולאוס רוג
Nicholas Roeg
שחקנים: דונלד סטרלינג, ג'רלי קריסטיאן
סרט מתח מעלה על רקע נוציה, המכיל את אחת הסצנות האירוטיות ביותר בתולדות הקולנוע. במאית הסרט, ניקולאוס רוג הוא אלם מקורי שער לבימי בגיל מאוחר ייחסית ומרבית הגיבורים בסרטיו עוברים שנרו ופנויות באישיותם ושואפים למות בדרך קלשה. עותק חדש ומתרגם (110 דקות).

יולי 1986

6/ יומן ראשון - ערב לזכרו של ג'יימס קני

19.00 **חלום ליל קיץ** (ארה"ב 1935) (5)
A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM

במאי: מקס ריינהרדט, ויליאם דיטרלה
Max Reinhardt, William Dieterle

שחקנים: ג'יימס קני, מיקי רוני
אחד העיבודים השקספריאניים המוציאים ביותר וללא סתק העליון והמקסים מכלם. בסגנון נסינגו של חברות "האחים ווונר" להיפטר מהתדרית של צרכני נגסטרים, בהם התמהכת בשנות השלים, הוחלט ליצר סרט "תרבות" ו"חלום ליל קיץ" הפרק להפקתם היוקרתית. (132 דקות. אנגלית ללא תרגום).

21.30 **ragtime** (ארה"ב 1981) (4)
MILOS FORMAN

במאי: מילוש פורמן
שחקנים: ג'יימס קני, בראד דורף
יעיבוד לספרו של לורנס דקטטורוב, המעל הרהורים על משמעותו של החלום האמריקני. פורמן נטל ארבעה סיפורים מן הרמן רחב הירעה, כל אחד מהם מציג צד אחר של המזיאות האמריקניות: עוזר מושך עוני, המשפחה האמריקנית, הגדמות כמעט לחוטיו מן האירניה הסוגנה ברומן ויוצרפה (155 דקות).

6/ יומן שני

19.00 **טונגוסקה** (גרמניה 84) (3)
TUNGUSKA

במאי: קרייסטוף שלינגנסוף
Christoph Schlingensief
שחקנים: אירון פישר, מתיאס גול, אנה פקטר
סרט המציג בתוכו אלמנטים מסטטיים המדע הביזנטי עם סרטי אגדות. זוג צער תועה בדרכו ופוגש בחוקרים המתחשים את רוח המן, את ילד הזאב

• שבולה זוח ארתה ומכליה את זמנה הפנוי בכר. הסרט זכה בפרס הסרט הגרמני הטוב ביותר לשנת 1984 (67 דקות. גרמניה, תרגום לאנגלית).

21.30 **הדור מצלץ פועמים** (ארה"ב 1981) (4)

THE POSTMAN ALWAYS RINGS TWICE

במאי: בוב ראפלסון
שחקנים: ג'יק ניקולסון, ג'סיקה לאנג
הగירסה הקולובוועת הרבעית לספרו של ג'יימס קיין המתאר סיטור אהבה גואה ואיל בן גוד חסר כל, המזיא בעבודה בתחנה הדלק ביאן אש בעל התחנה. השניים מנסים לרצוח את הבעיל. ראפלסון מנסה להישאר נאמן למקור הספרותי גם בתקופה וגם בתתייחסות לפחות (121 דקות).

28/5 יום רביעי

19.00 **אהבה באוקינאווה** (יפן 81) (5)

TORA'S TROPICAL FEVER

במאי: יוזי יאמאדא
שחקנים: קיישי טסומי, רוריקו אסאקה
גומדייה פנוי, שכחה להצליחה. מדות קומית המופיעה בסדרה של סרטים פנויים, הפעם טראם קרא לחיבורו באוקינאווה, הכותבת לו על מחלתה "אושה", הדות לטיפלו המסור היא מחלימה ומיצעה לו נישואין... (103 דקות). דבר יפני תרגום לאנגלית).

21.30 **טקס סודי** (בריטניה 1969) (1)
SECRET CEREMONY

במאי: ג'וזף לוסי
Joseph Losey
שחקנים: אליזבת טילור, מיה פארו, רוברט מיטצ'ם ג'ירג' תבורי השתמש בהרולד פינטראדי ציופרנגי שאיננה מסוגלת להשלים עם מות' אמה. היא מתגוררת בכיתה מידות פפורר וממשיכה לשחק את הילדה הקטנה. בבית קברת מודרעת אלה פרצה מטבחה. דומה חייזנות לאם, המזמנת להתגורר עימה. העלילה הולכת ומשתבכת אהירונה שלילבם של רמזים החומסקרים אליוים בוטים האופרטונייט. לוסי ממשיר בסגנוונו הבארוקי האופני כדי לעמת את המזיאות עם עולם המופשט, השולי, בו הייתה האמיתית של "טקס סודי" ומובייקה, שודוי אלף לא היה הראש שעד על ידיו המשחק שלה. עפ"י העקרונות שהמשו אותו לבניית הגירורה "תינוקה של רומרו", היא מרטחת דמות אגוזית משכנית, מפוחדת וגאה (109 דקות. אנגלית ללא תרגום, הקRNA חד-פעמייה).

31/5 מוצאי-שבת

19.30 **רומן לילי** (ארה"ב 85) (5)

INTO THE NIGHT

במאי: ג'ין לנאנדים
John Landis
שחקנים: ג'ף גולדבלום, דן אייקוoid, אירון אפס
תערובת מבריקה של סרט מתח וקומדיית אנרכיסטיית אופניינית - לסלטי לילילו קץ בלאסיזוגאס. בשדה מושעם יוצא לתילוי לילילו תועה בדרכו ופוגש התועפה הוא בתקל ביפהפה מסורתית הנמלת

21.30 לאו חוק (ארה"ב 1949) (1)
THE LAWLESS

Joseph Losey

במאי: ג'וזף לוסי
שחקנים: מקדונאלד קורי, גיל רاسل, גין סנדס
העלילה מתרחשת בקהילה חקלאית קטנה בדרך קלייפולניה. גזעני המקום משאימים באונס נער מומצא מכךני. עיקרו של הסרט הוא מעהב אחר לבתו של עירד עיתון מקומי, המהסס לחושף את האמת ב绐יר אובדן קוראי. מלחדרמה הדרתית וஹומוריא נושא המתרחש בין הפואדייל, האלימה שליטם, גפשים במקדש נידח, מפקד חמישטרה, שהיה השוויה את התשייעיה מציל סמוראי מרושל ומזהם המולול בכללי הכבוד המסורתים ומוכן לבצע את העבודה תחת העיניים. בגדי חברה וכוחותיו צרים על רוע"ג נגי עפי"ל כלבי המערובן. כמו "יגו'ימבו", גם "סנדייר" שילחו המשלחת במדיום; החל בצלום ובתורה, וכללה בכימי השחקנים ובעריכה (96 דקות. יפנית). תרגום לעברית).

7/6 מוצאי-שבת

19.30 מ.א.ש. (ארה"ב 1969) (4)

Robert Altman
במאי: רוברט אלטמן
שחקנים: אליות גולד, דונלד סטרלנד, רוברט דובי

סתירה אנטית מלחמת פרועה המתארת את הרפת' קאותיהם של שני רופאים בבייח' שדה במלחמות קוריאה. סרט הלווע למעורבות האמריקנית בויטני אם בשנות השיא של המלחמה (116 דקות).

21.30 התפו המיכני (בריטניה 1971) (4)
CLOCKWORK ORANGE

Stanley Kubrick
במאי: סטנלי קובריק
שחקנים: מלקלום מקדואל, פטריק מגני, אדיין קורי

תהליך צמיחה האלימות, מבט קר, צינרי וח:right; על חברתו, חורה בה כנופיות רחוב משתעשעות באלי מות לאן כל מטרה והמסד הורס את אישיותו. של האנדיבידואל (137 דקות).

8/6 יום ראשון

19.00 אווה (צՐפֿת 1962) (1)

Joseph Losey

במאי: ג'וזף לוסי
שחקנים: זאן מורו, סטנלי בייקר
פגיאטור ולשי מנוסכל (ספריו החשוב ביותר בכתב עצמו ע"ז) אחיו שנטו לו את כתב הד' טרם מותה, פוגש ב"פאמ' פאטאל" צרפתיה מסתורית המתגוררת באיטליה ומשמשת אובייקט לשעשועים סדרמווכטיסים של החברה. התפקידים המריהיבות, השימוש במראות, הזווויות מהן מושגוט הדמיות, האוריירה ציצילמי של ג'אגני די ונאנציו - כל אלו מסיעים לוסי לבסס את השקופתו על מאבקי הכוח הבינלאומיים. "אצתי" לעשות סרט עלurdת' החדרה, ההדרס והבזבוז של מרבית חי' היין; בין אם הטראנסקוואליים, הומוסקסואליים, ביסקסואליים או מה של לאו... אורה... אורה... אורה... אורה... אורה... לאשה". (לוסי). (118 דקות. אנגלית, תרגום לעברית ולצרפתית).

21.30 יוג'ימבו (יפן 1961) (1)

Akira Kurosawa

במאי: אקירה קורוסואה
שחקנים: טושирו מיפורנה, טאקיישי שימורה, יפן של ימי הבנינים. סנו'רו קוואקאטה, סמוראי מובטל, מגע לעיריה מפולגת בין שתי חמולות ריבונות. הזר משכיר עצמו לשני הצדדים הבוגדים תרגום לאנגלית).

גורברט ודמויות אחרות. הסרט חלק מטרילוגיה שהמאי הכנין תחת הכותרת: קולנוע נאו-אורו (75 דקות. דובר גרמנית, תרגום לאנגלית).

21.30 סנו'רו (יפן 1962) (5)

Akira Kurosawa
במאי: אקירה קורוסואה
שחקנים: טושирו מיפורנה, טאטסוי נאקאדאי
הצליחה של "יוג'ימבו", גם במלודט וגם מחוץ לה, הבאה את קורוטאושו בעבר שנגה לבני סרט סמוראי נושא המתרחש בין הפואדייל, האלימה וההוראה. תשעה גברים, הזומנים להפיל את שליטם, גפשים במקדש נידח, מפקד חמישטרה, שהיה המולול בכללי הכבוד המסורתים ומוכן לבצע את העבודה תחת העיניים. בגדי חברה וכוחותיו צרים על רוע"ג נגי עפי"ל כלבי המערובן. כמו "יגו'ימבו", גם "סנדייר" שעבדתו תומת אצ'יכס. כמו "יגו'ימבו", גם "סנדייר" מחוירנו והומניטית וגס כאנן מורה ואת שאל קורוטאושו של שילתו המשלחת במדיום; החל בצלום ובתורה, וכללה בכימי השחקנים ובעריכה (96 דקות. יפנית). תרגום לעברית).

3/6 יום שלישי

19.00 גורלו של פסנתרן (צՐפֿת 1960) (4)
TIREZ SUR LE PIANISTE

Francois Truffaut
במאי: פראנסואה טריפו
שחקנים: שאREL אונברור, מריה דיבואה
סרטו הארוך השני של טריפו מוכנס על רומנ-מתה אמריקני מאת דידי גודיס ומהויה ג'יגוד מושלם לסגנון ולגושא הסוציאלי של "400 המלכות". הגיבור הוא פסנתרן בבאר פריזאי קטן, הנאלץ להסתיר את שני אחיו מפנינו של צמד גנגסטרים. האחות, מלצרית בבאר בו הוא מועסק, מגלה שבכער היה פסנתרן קונגנרטים מפורסמים, שנעלם מעין היצור לאחר התבדרת השלא של אשתו (80 דקות. דובר צרפתי, תרגום לעברית).

21.30 המשוטט (ארה"ב 1951) (1)
THE PROWLER

Joseph Losey
במאי: ג'וזף לוסי
שחקנים: אן פללי, אולין קיס, ג'ין מקטול
הסרט האהוב ביותר על לוסי מתkopת היצירה שלו בהוליווד מראה את צידו האחורי של החלום האמריקני ומהימריה וריאיציה אפליה נסופה על נושא "ביטהוח חיים כפול", ושל בilly היילר "הדור מצלע פומים" ושל טאי גארנט. מעשה באש שדרן גבר מסתורי ואميد, המזעיקה את המשטרה לדבוך גבר מסתורי המשוטט בסמוך לביתה. סייר האהבה המפתחה בינה לבין השוטר המגעיל לחזור את תלונתה, חושף את אומלולותה של האשה ואת תאות הצעז שלוחות הרسن של מאהבה (92 דקות. בכורה ארצית. קרונה חד-בעמית).

4/6 יום רביעי

19.00 קולפ (גרמניה 84) (3)

Roland Suso Richter
במאי: קאתי פלנט, פרנק רט
שחקנים: קאתי פלנט, פרנק רט
גיבת רכוש אמריקני ע"י הנס בסיטום המלחמה, מתוך פשע מאורגן (100 דקות. דובר גרמנית, תרגום לאנגלית).

וחסרי הרחמים ומחליטים בזיה אחר זה. תוך שימוש מגוון ומוזהרי בטכנייקות קולונגיוט שנותן ובמוסכמות של המערבען, יוצר קורטסאזה אלגורית פוליטית חירפה. הוא מסיר את אפקטוס הרומנטיך מעלה ג'יבור המערבען, יוצר תחתיו גיבור קומי ומצליח להפוך לקומיים גם את האירועים האלימים והדוחים המת רחשים בסרט (110 דקות). יפנית, תרגום לעברית לאנגלית).

6/9 יום שני

19.00 אגרופו של קינג קונג (גרמניה) (3)

KING & KONGS FAUST

במאי: היינר שטאדLER
שחקנים: לאונרד לנסינק, וורנר גרסמן, רים ונדרס קלואס מטהיים, עיתונאי כושל, מגיע לסתיביל ברלין. 84 הוא מאכלול מעמידו כרטיסים בנסעה לשוטר התרחות, אך מוצא עצמו צופה של מאיה כלתידר. הגרמני בשנות ה-20 ובсрתו של מאיה כלתידר. יומם לאחר מכן מסתבר כי הביקורת יצאת מגדרה בתהלוותה מהסרט. לאיש אין אינטזרומציה על סקופ בהיותו אחד הבודדים מודקן, השכיר את שבר עם מכר ותפקיד, מקרין סרטים מודקן, השכיר את הבמאי ובידו אינפומציה מרתקת על עברו וחילקו בכימיו "קינג קונג" (80 דקות). דובר גרמנית, תרגום לאנגלית וזרפתית).

11/6 יום רביעי

19.00 הקופץ למות (גרמניה) (3)

DER TODESSPRINGER

במאי: בנו טראוטמן
שחקנים: ניקול היסטר, מתיאו ת. אנדן
סיפורם של שורה של טיפופים מוזרים שבאורו קבווע נשמתה הקרכע מתחת לרגליים. הם כושלים בדרכם לתהום ובסופה של דבר נופלים לתוכה. במרכזה העלילה, אם אזכיר הנוטשת את ילדה על מנת לבורוח עם שחון גרווע רוחזה לאבד עצמו לדעת. הסרט נפתח ומסתיים באווcie תמנונה: אדם עומדת על מרפף. מאחרו רוגאל אשה מתה... האיש קופץ (67 דקות. דובר גרמנית, תרגום לאנגלית).

21.30 מרחץ אדים (בריטניה) (1)

STEAMING

במאי: ג'וזף לוסי
שחקנים: ואנסה רדגריב, שרה מיילס, דיאנה דרס לאחר כמה סרטים בגולות ורפה, שב ג'וזף לוסי לגילתו השניה בה עשה את מיטב יצירתו. סרטו האחרון מבוסס על מחזה מתן דאן ומיצג את המרחץ הטורקי מכירוקסמוס של החברה הבריטית. התהroughויות נעות סכיב חברות בשיט מיוזעת: ג'ורי, בת מעמד הפורומים, גברת מדואס הנארוטית שהצילה לדכא עד עפר את בתה. שרה הבורגנית, אשת חוג הסילון לשעבר וכוכם עובדת בחברה משפטית. נגסי המרבעת... אשה ואמם המסתיירה טרגדיה איסית, הפוגשת לראשונה בנסיבות המרחץ. כאשר שומעות הנשים על הכוונה להפוך את המבנה למגרש חניה, הן מתכוננות פעילות מוחאתית... (95 דקות. אנגלית ללא תרגום. בכורה ארצית. הקינה חד-פעמיות).

14/6 מוצאי-שבת

19.30 גורי הכרך (ארה"ב) (4)

THE OUTSIDERS

במאי: פרנסיס קופולה
שחקנים: מاط דילון, דיאן לין, רוב לאו
סרטו של קופולה שנעשה על-פי רבי המכר של ס.א.

21.30 המנודים (בריטניה) (1)

THE DAMNED

במאי: ג'וזף לוסי
שחקנים: מקדナルד קררי, שירלי אן פילד, אוליבר רייד
סרט מרתק על מועדון המגדל קבועות ילדיים בתנאים מוחדים כדי להכנס בפני קרינה דיאויקט בעת מליחם בערינות, ועל בערחה ותיר הנקלעים למקום ומגסים להצילים. לוסי ניסה להטיביע את חותמו על ספרו המדע הבדויי "לדי האור" מאת גל לורנס, והפך אותו לסתור מוטר על עולם המאבד את שפיותו (67 דקות).

6/10 יום שלישי

19.00 האדמה הטובה (ארה"ב) (4)

THE GOOD EARTH

במאי: סיידי פרנקלין
שחקנים: לואיזה ריינר, פול מוני, וולטר קוגנולי
מלחמת החיים של איכרים סינים במאה ה-19. אייכר קונה את אשתו מבית עשר, ורוכש באטיות את אמונה ולומד איך את שלוחות עוכרים מההפקה והבצורת. ע"פ רומן של פרל ס. בוק (136 דקות).

21.15 סינמטון מס' 1-1986 בשיתוף המכון

הישראלים לכולנו
הסינמטק בשיתוף המכון הישראלי לקובל
ברע פותחים בסדרה חדשה של מגזינים
שייעסקו מיידי פעם בונגשא אחר. הפעם
יהיה הנושא: ספרות וקולנוע. יתקיים
דיון בהנחיית נסים דין. בו ווקרי במליאו
הסרט "שלושה ימים בלבד".

ספרו של תלמיד תיכון יואכימס מאלקה המחפש תליון-על כדי לכטוט בו את גרגורת הצעקית, בה הוא מתבאיש. הרטט חושך בסדרה של פלאשbacks היסטוריים את הגבורה המזוויפת. הרטט גרים לעזועם עם הופעתו. בין השחקנים יש לעזין את שבי בנו של רולי בנדט מי שניהה אח'כ' לאנג'לן של מערב גרמניה. ספרו הראשון הרואה של הבמאי פולאנד (88 דקות).

IDIOT 21.15 אידיוט (יפן 1951) (4)
Akira Kurosawa
במא: אקירה קורוסאו מאסאיוקי מורי

שחקנים: טושירו מיפונה, מאסאיוקי מורי קורוסאו האHIR לא-אלה את העצמות הגדולה את הסיפור הרווחת. כאן בחר לטפל ברומן המופת של פידור דוטסוייבסקי כדי לעסוק שוב בסתריות והפכים אנונימיים. כמו בלאמעט סרטיים שווים, גם כאן עבר קורוסאו מסתור-תלאות אופיגנית עם חברת הפקה. תשובתו לתביעה המפיקים לקצר את הסרט כבוד הפקה לאגדה: "אם אתם רוצים לחזור את סרטי, מוטב שתשתעו ואת לא-אריך..." (166 דקות,anganliteit).

6/17 יום שלישי

19.00 תוף הפה (גרמניה 1979) (4)

THE TIN DRUM Volker Schlondorff
במא: פולקר שלנדורף

שחקנים: דוד בנט, אנג'לה וינקלר, היינץ בנט עברו מוקרי וגוועו לאפס שכתב גינגרו גראם. הרמן בווען את ההיסטוריה הגורامية מבעדי לעגניו של ילד גראוטסקי המסרוב לצמות. אחד הגורמים העיקריים להצלחת הסרט הוא בחירת הילד דוד בנט לגלום תפקידו של הגבר - אוסקר מיצטרט בעל תוף הפה. נקודת החזרה של הסרט היא אוכדן האירוניה המתוחכמת של הרמן (142 דקות).

21.30 למען ידו (בריטניה 1964) (1)

KING AND COUNTRY Joseph Losey
במא: ג'וזף לוסי

שחקנים: דירק בוגארד, טום קורטני, ארי פרוטר סרט אנטמי מלחתני מזועג המהווה עיבוד לסיפור מאת ג'יימס לאנדסديل האדישן הדן במשפטו ובחבראי תולהורג של עריך אングלי במהלך המלחמה העולמית. לוטס' מעמיד אלה מול אלה את הקיצנים בני המועמד והזימה, הממתינים בחומרם חסרי המוטיבציה אותן לעשות מעשה (90 דקות).

6/18 יום רביעי

19.00 התאונה (בריטניה 1967) (1+2)

ACCIDENT Joseph Losey
במא: ג'וזף לוסי

שחקנים: דירק בוגארד, מייקל יורק, סטנלי בייקר מורה בוסטפורי עורך אחר מהלך חייו של תלמידו שנהרג בתאונת. התסריט המורכב ובhayot שב הרולד פינטרא מהתהוות רק אמרצעי לבחינת דמויות דרכיו התהנתנות האנושית. מבחינה סגנונית שב לוטס' לסרטיו האמריקניים; תנועות המצלמה רוגבות ועיקר הנטול נופל על כתפי השחקנים. "התאונה" הוא אחד מסרטיו הטוביים ביותר, בנוי על כמה רבדים ומישורים ו"מעמיד אתגר התמודדות אמיתית".

היגנון (הרומן נכתב כשותפה תלמידה בתיכון). העלילה מתרכשת בעיר קטנה באוקראינה ב-1966 ובמרזה עוזם המאבק בין שני חברים של בעיות בני. 14. הטיפור מועבר בשורה את הגון של הדרמות על בעיות בני הנער הבימי נושא סרטו ניקולאס רייאיליה קזאנן (91 דקות). אונגליית, תרגום לעברית וצפרתי).

21.30 קאוס (איטליה 1984) (4)
במא: פאולו ויטוריו טאבאני Paolo & Vittorio Taviani

שחקנים: מרגיטה לוזאנו, קלודו ביגאללי אדפטציה לאביבה מסיפוריו של לאיג'י פיראנדלו. הפירורים עוסקים באירועים של האבר והיחס בין של האדם, מאבקין, תרבותו של האבר והיחס בין אדם לטבע. 1. הבן الآخر: אשה קשישה מבשחת מחברת איכרים העומדת לפני השלווה מכתב לבנה ומסבירה מדוע אינה צריכה לשבשה. 2. מחלת ירח: כל צעריה מגלה שבעלת הטרי חולת במחלת ריח. 3. הcad: האמורויות המתחרחות בחווה לאחר שכיתו של כד שמן חדש. 4. שיחה עם אמא פיראנדלו מגיע לעיריה הולתו ומקש ממנה בילדותה ולא הצליח על הטיפור ששמע ממנה בילדותה ולהעלותו על הכתב (187 דקות). איטלקית, תרגום לעברית).

15/6 יום רביעי

19.00 אורפיאוס (צרפת 1950) (4)

Jean Cocteau
במא: זיאן קוקטו זיאן מראה, מריה קאסארס, פראנסואה פריה

שחקנים: זיאן מראה בקורבנה המיועד ומתה ואילו הגבר גוזר בחיים. "אורפיאוס" הוא סרט שקיים אך ורק על המסך. המצלמה פועלת כמו במו עט אלא כדי...והי דרמה על הנראה והבלתי-נראה בעולמנו". (كوكטו). הסרט מאופיין בטריקים פואטיים כמו השימוש בדמותות מתאהבת בדורות השטן בדמות אשה. דמותו אום יוצא לשאול בעקבות השטן בדמות אשה. דמות המות מתאהבת בדורות השטן בדמות אשה. דמותו גוזר בחיים. "אורפיאוס" הוא סרט שקיים אך ורק על המסך. המצלמה פועלת כמו במו עט אלא כדי...והי אופנומי ובעיקר העיר הבנייה מתפוארה (112 דקות). קרפטית, תרגום לאנגלית).

21.30 אהובת הקוץן הצרפתי (בריטניה 2+1) (1981)

THE FRENCH LIEUTENANT'S WOMAN Karl Reisz
במא: קרל רייז

תריטר: הרולד פינטרא
שחקנים: מריל סטפני, ג'רמי איירונס עבד קולגוצי מתחוםם לספרו של ג'ין פואלם המורוד. ספורה של אשה צעריה ומזהה בסוף המאה ה-19, מנודה בשל פרשת האכבים עם קץן צרפתי, ושל ג'נטלמן אנגלי אשר נմשך אחר המסתורין והעצב שאופפים אותה (127 דקות).

16/6 יום שני

19.00 חתול ועכבר (גרמניה 1966) (4)

KATZ UND MAUS Hans Jürgen Pohlmann
במא: הנסjurgen פולאנד קלודיה ברמר

שחקנים: לארס ברנדט, פטר ברנדט, ג'ונתן גראס - "חתול ועכבר". זהו עיבוד לספרו של גינטרא גראס - "חתול ועכבר". זהו

בפני הצופה האינטלקטואלי (105 דקות). אנגלית ללא תרגום).

21.00 דודסקאדן (יפן 1970) (5)

DODESKADEN

Akira Kurosawa

במאי: אקירה קורוסאו
שחקנים: יושיטאקה וושי, קיוקי טאגה
סרטו הצעבונגי הראשו של קורויאוורה מושיר את המסורת ההומוגנית של סרטי הקודומים. זהה סידרה של סייפורים משולבים שמתרכזים בשכנות פחונים ציווית ולא ממשית. תוך הפגש של לילה ומינונותם ברוח העשיה הקולנועית מציג קורויאוורה כמה פנים של התנהגות אונושית: תשואה עזה לחיים, חד-מלהמוות, אהבה, בידיה, שנאה ואלימות. "סרט מצוין שעורש שימוש מקורי ביצב וגושאים ניאוריאלייסטיים".

22/6 יום ראשונה

19.00 הטיקון האחרון (ארה"ב 1976) (2+4)

THE LAST TYCOON

Elia Kazan

במאי: אליה קאזאן
תרסיט: הרולד פינטר
שחקנים: רוברט דה נירו, רוברט מיטצ'ם, ג'ק ניקול
עיבוד קולגוני של אלה קאזאן לרביבהמר מאת סקוט פיצ'רלד המתאר את הוליבור בשנותיה הראשונות - שנות ה-30. דמות הגיבור בניה עלי' פירינג גראנט תאלברג, מי שהיה המנהל העציר הכליליכול של אולפנגי מטרורגולדו-טומאייר, שהוא בשנות העשרים לחיו בלבד (124 דקות).

21.30 בום! (בריטניה 1968) (1)

Joseph Losey

במאי: ג'וזף לוסי
שחקנים: אליזבת טילור, ריצ'רד ברטו
אליזבט טילור וריצ'ارد ברטו - הczmd הרומנטי שספק את מיטב החומר לטורי הרכילות של שנות ה-60 - השכו את מטיב אנשי הקמצוץ של שנות ה-80 קרייז מdiskon. את התרסיט כתוב נגנס וליאם עוף' אחד ממרקון. הופכת לוחובי הקולונז' של שנות ה-80 קרייז למולט. לוסי והתרסיטיא שלו הרולד פינטר, מעלים דרמה סוציארפסיכולוגית על רגשות האנשים והפחד שביחסים הביני-אישיים וחושפם את הערכים המוטווים ואת הזירוף שבשיטת המעודדות הבריטית. "המשרת" הוא אחד מפסגות היצירה של לוסי. באמצעות קולונז'ים פשוט-קלארה הוא מצליח ליצור את האוריה ההכרחית. בימי השחקנים מבירק (דirk בוגראד בתפקיד ח'יו), עבדות המצלמה (דוג' לאס סלוקומב) שוטפת, התסריט רהוט והיעizable האמנות מרהייב (115 דקות). אנגלית ללא תרגום).

23/6 יום שני

19.00 מלכמתה ושלום (בריה"מ 1966-67) (4)

WAR AND PEACE - PART A

Sergei Bondarchuk

במאי: סרגיי בונדרצ'יק
שחקנים: לודמילה סבליבינה, סרגיי בונדרצ'יק וכו'
סלאוב טיקובוב
אדפטציה של הבמאי-שחקן סרגיי בונדרצ'יק לרומן הענק מאות לבי טולstoi המתאר את פלישת צבאות נפוליאון לרוסיה. והוא הפתק יקרה סובייטית שצולמה במשך למשך חודשים משנה והושקע בה מכך רב.

6/19 יום חמישי

20.30 סימפריזון: "הקרלנבע של גרוֹה לוסי".

- ספר ראשון בסידרה על במאים:
ובוג'ואל טריפו ואחריהם סידרה חד-
שה עברית חזוי שלח. ובהרצאת
"כתר". ישתחפו בדיון: מיכאל הנדל-
ולין; ד"ר מיכאל פרידמן, נחמן אינגרבר.

לאחר הדיוון יוקרנו הסרט:

המשרת (בריטניה 1963) (2+1)

THE SERVANT

Joseph Losey

במאי: ג'וזף לוסי
שחקנים: דירק בוגראד, שרה מיילס, ג'יימס פוקס
గבר צערר ועטיר הון רוכש חוות מפוארת אכטלי
ושוכר משרת קודם לכון בכתי אצולה יותר מעמידו ובהדרגה
ובענינים שבאפנזה הרכה יותר מעמידו ובהדרגה
הולכים יחסית האדרון-שרות ומהפכים על פיהם.
בספר של הסרט, תוך שימוש ברמזים עכבר על
הומוסקסואליות, הופכת שליטת המשרת על אדונו
למחלטה. לוסי והתרסיטיא שלו הרולד פינטר,
מעלים דrama סוציארפסיכולוגית על רגשות האנשים
והפחד שביחסים הביני-אישיים וחושפם את הערכים
המוחוטעים ואת הזירוף שבשיטת המעודדות הבריטית.
"המשרת" הוא אחד מפסגות היצירה של לוסי.
באמצעים קולונז'ים פשוט-קלארה הוא מצליח
ליצור את האוריה ההכרחית. בימי השחקנים מבירק
(dirk בוגראד בתפקיד ח'יו), עבדות המצלמה (dog
לאס סלוקומב) שוטפת, התסריט רהוט והיעizable
האמנות מרהייב (115 דקות).

21/6 מוצאי-שבת

19.15 לוליטה (1962) (4)

Stanley Kubrick

במאי: סטנלי קובריק
שחקנים: ג'יימס מייסון, פיטר סלרם, שליל ווינטר
ספورو של קבשיש ובישון המתאהב בעברה בת 16,
תלמידת בית ספר שהיא חרצת טיפוסי ומושחת של
משפחה הרוסה (152 דקות).

21.45 רכבת תחתית (צרפת 1985) (5)

Luk Besson

במאי: לוק בסטון (5)
שחקנים: איוול אדוֹאנִי, כריסטופר לאمبرט

יש כאן סצינות מלחמה המכילות אלפי ניצבים. פירוטenkika מהוחכמת וביקר, ניסיון להצמד למקור הספרותי בכל מחיר (350 דקוטה).

21.45 סוכן הבית (בריטניה 1964) (2)

THE CARETAKER

Clive Donner

במא: קליב דונר

שחקנים: אלן בייטס, רוברט שאו, דונאלד פלנס "סוכן הבית" מבוסס על מחזה וטריט מאת הרולד פינט. העלילה מתרכשת בביתם המט לנפל של שני אחים טימונהיים שלכל אחד מהם תוכניות גראנדיר יותר לפיתוח כושים המשותה. אחד האחים, למורת רוחו של השני, מזמין קשיש מושב לבוא ולהתגורר עימם, כדי שבבו, מאוזן קשיש מושב לבוא ולהתגורר סוכן הדרי. הפלישה של הזור אל תוך העולם האבסורד וחסר השלווה, משמשת נקודת מוצא להתרחשויות. התסריט הדрамטי ההדורע בעורצת המצלמה תוייה תיאטרלית המתוחזקת בעורצת המצלמה החסכנית של דנור, העוקב בדקדוקות אחר הניאנג'יסים של שחנקו (הרבבה קלוחאטס) – טכניקה המעשירה ומחזקת את הדיאלוגים (105 דקות). אנגלית, ללא תרגום).

6/28 מוצאי שבת

19.30 דקרמן (איטליה 1970) (4)

IL DECAMERONE

במא: פיר פאולו פזוליני Pier Paolo Pasolini
שחקנים: פרנקו ציטי, ניבטו דאבליו, סילבנה מנ'

גאנבו
הפרק הראשון בקורסו האירוטי של פזוליני המבוסס על כמה מסיפוריו של בוקאציו. פזוליני מבירר "פרסקאות" הלקוות כמו מאלבומו של ייטו, מבשרי אומנות הרנסנס, אף מגלם את דמותו. עלילות הלקוות מחייהם של פשויטי העם והאצילים כאחד המנסים לגמוע מהנאות החיים והתהוו (111 דקות).

21.30 אפוקליפסה עכשיו (ארה"ב 1979) (4)

APOCALYPSE NOW

במא: פרנסיס קופולה Francis Coppola
שחקנים: מרלוון ברנדו, רוברט דובאל, מרטין שין
אפס רחוב יייטה המבוסס על ספרו של ג'ף קונרד "לב האמלון הקולוני" על ג'פה קונראד השליטן הקולוני אל מלחתו ויתנאנם בשיאו. קיזין בצבא ארה"ב נשלח לחסל קלולן מושרף שהקים צבא הריינג'ל. המחזית הראשונה של הסרט מתארת אודיסיאה מסמרת שייר של הקיזין וצורות הספינה המעבירה אותו למוקם שבתו של הקולונל. במחצית השניה מתוארת תקופת יישובו של הקיזין במקדש המות של הקולונל קורץ. קופולה, שעמד בפני קשיים לא אונשיים במהלך הסרטה, טען שתרתתו היא עשוית סרט שניבצח את כל השקירים על ויינטנאם ויעמיד אוטנו פנים אל פנים מול הדילמה המורסית של המלחמה (141 דקות).

6/29 יום ראשון

19.00 בית הבובות (בריט/צרפ 1973) (1)

A DOLL'S HOUSE

במא: ג'וזף לוסי Joseph Losey

שחקנים: ג'ין פונדה, דוד וורנר, טרבור אוורט עיבוד קולונגי ייפה למחזה של הנריκ איבנס העוסק באשה גורוגית משוחררת בת המאה ה-19, המתובעת בעשוגות את זכויותיה התרבותית. בעורת התסריט המצרי של דוד מרסר (שנחרג לפניו שנדים ספורות בתאננת דרכיהם בחיפה) ואילמת הצעב הנפל איים ההיורים של גרי פישר, הרוציא לוסי את המזהה מן המסגרות הביבתיות הכלובלות והעניק לו אייכות קולונגיית מרשים. גם צוות השחקנים נבחר בקפידה וג'ין פונדה עושה כן את אחד התפקידים הגדולים בקריירה שלו (106 דקות). אנגלית ללא תרגום).

24/6 יום שלישי

19.00 מלחמה ושלום חלק ב' (4)

WAR AND PEACE – PART B

21.45 המקשר (בריטניה 1970) (2+1)

THE GO-BETWEEN

Joseph Losey

במא: ג'וזף לוסי Joseph Losey
שחקנים: אלן בייטס, גולי קריסטוף, מייקל דידג'יב – העבר הוא ארץ וורה. שם נעצים הדברים אהרת – זהו המשפט הפותח את הסרט ומיטיב יותר מכל לבאר את הנושא המורובי. נבר קישי נזכר באהבה הגדולה לה היה עד ימי ילדותו. לאו הוילן העלילה מתרכשת באנגליה האדוארדיינית. לאו הוילן בן 13, בן למשפחה בורגנית דלה אמצעים. המגעה הנפילה הורי חיבור כדי לעשות בה את חופשת הקיץ. אז הוא הופך לאיש סודה של בת מארחיו ומעביר את מכתבי האהבה האסורים שלה אל אהבה האזכיר. העיסוק הקיצי הזה מסמל את קץ עידן התמים ושל האיסורים בפניהם את מהותם של אהבה הטהורה ושל האיסורים לאירוע את ההבדל בין חזותם האדריכליים לבין האכזריות האורחות הבסיסית. "סרט כמעט מושלם". התסריט שכתב הרולד פינטן תמצית ומודיק ומשולב היטב עם היכלות הריזואלית של לוסי; שהוויה תקופתי מרהיב, ווויות אלום מדויקות, שימוש בנות הכפרי ואפלול בעוניות השנה (116 דקות). אנגלית ללא תרגום).

25/6 יום רביעי

19.00 חיסול טרוצקי (בריטניה 1972) (1)

TROTSKY

Joseph Losey

במא: ג'וזף לוסי Joseph Losey
שחקנים: ריצ'ארד ברטון, אלן דלו, רומי שנידייר חיסולו של אחד מאבות המהפכה המרקסיסטית בכראיה"מ בשל התגבורות לטטאלין, במקסיקו סיטי (103 דקות). 1940

21.30

בחרתה של סופי (ארה"ב 1982) (4)**SOPHIE'S CHOICE**

Alan J. Pakula

במאי: אלן ג'. פאקובלה

במאים: מריל סטריפ, קוין קלין

שחקנים: מיריל סטריפ, קוין קלין
 ניו יורק 1947. צעריר דרומי שהולם על קריירה של סופר, שוכר חדר ומאהביה - אינטלקטואל ממוצא פולנייה. השבטים מנהלים מערכת יחסים מוריה הנעה בין אהבה טהורה להשלגה הדידית. סופי מגוללת בפני הנסופר הצער את סייפור חייה הטראומטי ומלא הסבל. כמו הרומן, גם הסרט מורכב משרשרת אՓוריות הבוריה שעשודה על פי רב המכרא מאת ויליאם ובהויה. הסרט נעשה על פי ריבס האוסקר - סטירון זוכה את מրיל סטריפ בפרס האוסקר - (151 דקות. אנגלית, תרגום לעברית וצרפתי).

6/30 יום שני

19.00

טום ג'ונס (בריטניה 1963) (4)**TOM JONES**

Tony Richardson

טוני ריצ'רדסון

במאי: אלברט פיבני, סוזנה יורך, ג'ו גרייפית
 שחקנים: אלברט פיבני, סוזנה יורך, לורמן הרענן
 עיבוד מוצלח, שופע היגיינות פיסית, לורמן הרענן
 והשנונו מאות הגני פילדיני. ריצ'רדסון עוקב אחר הרתקחותו של הפליביני בן המאה ה-18 - מזור תמים שגדל בכונה ומדדר, עד לסוף הטוב. הסרט נע בקצב של המקור הספרותי ומשתמש בכל הטכניקות הקולנועיות האפשריות: ערכיה קדחתנית, תמנונות מוקפות, מעברים כתלי שגרתיים בין הטעינות, כותרות בגנות הסרט המקורי, שרירים הממלאים תפקיים קרייניות ועוד. אוסקר לשנת 1963 (128 דקות. אנגלית, תרגום לעברית וצרפתי).

21.30

שדר מן העתיד (ישראל 1981) (5)**MESSAGE FROM THE FUTURE**

במאי: דוד אבידן. צילום: אמנון סלמה
 שחקנים: ג'וזף בי, קיצי סאסאימה, אבי יקר,
 נסיעת זמן מן העתיד: שליח מהמאה ה-30 (שנת 2005) מגיע לשנת 1985 ומנסה להדיח את האגשות להקדמת מלחמת העולם השילשית. סרט מתח עתידי
 ומדוע בדיוני אשר בסופו מתגליה קשר מיוחד בין נסיעת הזמן לבין קונגץין יפנאי אידיר בטוקיו. ארוועי הסרט קורים ברומנית בתלאכיב, נירירוק, לודז', פריז, ברלין, מוסקבה, פקיג'ג, לום אנג'לטס, טוקיו.
 לפניו הסרט יוקרנו סרטיו הקצרים של אבידן: "וואו" ו"החל אמשרי" (87 דקות. אנגלית ללא תרגום).

7/1 يوم שלישי

19.00

האיש שרצה להיות מלך (ארה"ב 1975) (4)**THE MAN WHO WOULD BE KING**

John Huston

במאי: ג'ין יוסטן

לידיות חברי ומקורי הטינומטק: אנו מבקשים להפנות את תשומתיכם
 לכך, שלאחר התחלת הסרטים, מקומות היישיבה אינם מסוימים יותר
 ומהאחרים יישבו במקומות הפנויים שנורטו.

דמי חבר לשנה – 15. ש"ח
לחילאים, גורר וסטודנטים – 12. ש"ח
מנוי זוגי – 25. ש"ח

פסטיבל כל אן... באוניברסיטת תל-אביב

לכבוד
הסינמטק הישראלי,
ת.ד. 23070.
תל-אביב 61203

אבקש לארך אותך לחבר בסינמטק תל-אביב / הנני
מחודש כזה את החברות בסינמטק.

שם
כתובת
מיקוד
טלפון
עיסוק
נא לצרף תמונה פספורט / בלי תמונה לא תתקבל
ההרשמה.
נא לצרף כרטיס החבר היישן.

הערות :

1. אין הסינמטק אחראי למצב הטכני ולארכום של הסרטנים. (ארכם של הסרטנים שמצוין בחכינה הוא אורכם המקוררי בלבד).
2. שניידרים בתכנית אפרשיין. נא לעקוב אחר הפרסומים בעיתונות ובאלומן הכניסה לסינמטק.
3. כל הסרטנים מילוטם מתרגומים לעברית, אלא אם כן מצוין אחרת בתכנית.
4. הקופה נפתחת שעה לפני תחילת הקרנה.
5. עד עשריםDKות לפניה תחילת כל הקרנה –
מזכיר להזכיר הסינמטק בלבד. (אללה שאינם חברים יכולו להתחילה לרכוש בריטיסטים רק לאחר החבר האחרון שהגיע למקום בזמן המועד
לילדים).
6. רכישת כרטיסים מראש, לחברי הסינמטק בלבד – במשרד הסינמטק, בניין עיריית תל-אביב קומה 11 חד"ד 1157 ביום ד' בין השעות 9.00-13.00.
7. חברי הסינמטק לא יכולים לרכוש כרטיסים רק לאחר
רכישם בפעם אחת.
8. חניה לבאיי הסינמטק, גם מחורי בית מפעלי הפיס, רח' ליאונרד דה וינצ'י.

**פסטיבל הקולנוע השלישי
ירושלים 1986
28.6 – 5.7**

בחור חולם רעיון. מתעקש מטעק והופך למצרי.
או...
בונה מלוכה סביבו, מפיק מטור ה"סרטנים", יועץ

מוחך הממשלה, משקיע מהגג והרכבת תמייה ראשית. זה לא סיינופסיס. זה לורנס פרויס שעיצב מודל מילולי לפסטיבל סטודנט לקולנוע מהונגRIA (וכל זה בשביל להראות מה עשו סטודנט לקולנוע מהונגRIA) ולא חור בו עד הימושך.

המיושך בעיצומו. הארגון על הרגלים ומתרוץ בין כתלי אוניברסיטה ת'א, שם יערר הפסטיבל. משרד צפוף של עובדים.

שוקי פרידמן (ברגר החוג לקולנוע) מפיק ואחראי וכשהמערך מתגלגל והכל טוב הוא מחייך כמו אם יהודיה שוה עתה האכילה את זוליה.
ענקיין אין סופי זורם פנימה מכל העולם וממי

שאורוב continuity זוכה להחתה.

הbumai האנגלי מדבר על אבטלה, הארבעתינו, על משחקי אש, האמריקאי על גזיני והלוויין, ההלבני על דרום אפריקה, והדרום אפריקאי יפגין

נכחות רק מחר למתחרה הרשמה.
סרטים סטודנטים – נכח זה השנה. פחות מתחדר, פחותה אפשרויות להתייכר באפריקה כמו שפולק מצלחה, אבל מבטח הרבה דמיון והעתה.

לכלום יש מה להגיד ואנחנו נהגה מהצפייה, נהגה מהאויריה, נלחם על השיפוט, נזכה את הטבבים בהפתעה של פרודוקציה שורת חיים אלף דולר כאן בא Reich (באדיובתו של מר גולן) ובכyr את כלום הכהה מלאה כראוי לפסטיבל ביגלאומי ראשון לטרטיס סטודנטים.

גיל פינגולד

תודה מி�וחדת לאכינורעם חרבך – מהארכיו
הישראליל לסרטים/סינמטק ירושלים על עזרתו
הרבה בהכנת תכנית זו.

מצצע לחברי הסינמטק

חברות מאוזניות ישנות במחיר – 6. ש"ח במקום
12.5 ש"ח.

חברות מאוזנים חדשה במחיר 2.5 ש"ח.
מנוי לשנה על מאוזנים – 16. ש"ח בלבד.
(במשך השנה יוציאו כ-100 חברות). במקום
18. ש"ח.

הנחות מיוחדות לחברי הסינמטק

1. קולנוע בית לטון – הנחה עם הצגת כרטיס חבר (לא כולל מוצ"ש).
2. קולנוע "תמוז" – הנחה עם הצגת כרטיס חבר.
3. המאה ועשרים – הנחות כרטיסים חבר.
4. קפה מסעדה "הספריה" – בית הספרר 10% הנחה
לא כולל משקאות חריפים.

הסינמטק הישראלי -

תל-אביב

נתן וולוד - סגן ראש העיר.
ד"ר שמשון שושני, ד"ר דוד אלכסנדר, יעקב
אפשטיין, אליעזר קלונסקי, יוסף קיוסו,
עו"ד נאותה געמן, דב גבע, חנן בני-יהודה.

אלון גרבוז.

.

נורית צרפתי.
פול קניאל, נאותה דיסנצ'יק, נורית שני, דליה
מברוך, אליל גלפנד, משה גרשט, יהודית סתוו,
דן פינגרו.

יו"ר-הנהלה -
חברי הנהלה -

מנהל הסינמטק -
עווזרת למנהל הסינמטק -
וועדה מקצועית מייעצת -

פסטיבל הקולנוע השלישי ירושלים 1986 28.6-5.7

לנוחותך, הבטה לעצמך מקום בפסטיבל. רכוש את כרטיסיך כבר ביום
המכירה המוקדמת. קופפה מירוחדת בסינמטק ת'א החל ממוצ"ש 14.6 מידי
ערב (למעט יום ה' זיון ר') בין השעות 22.00-18.00.

מבצע מכירה מיוחד לחברי סינמטק תל-אביב. פרטים נוספים בטל.
02-712192, 02-715398.

ברלין 1986

ז' פינוח



שטאמהיים - סרטו של ריבנה אודוט (בתמונה למטה) האוף

אם חתך של תוצרת הקולנוע העולמית, כפי שהוא משתקף בפסטיבל סרטים גדול, יכול להביע על הכליה הרוח הנושבים באחרונה, לפחות במערב, איזי המסקנה המתבקשת אחרי פסטיבל הסרטים בברלין 1986 היא יהדות, יהודים וישראל, חזרו לאופנה, אחרי כמה שנים טובותavel. אמנם יש להתחשב בעובדה שהגרמנים, יותר מכל עם אחר, בימים אלה, מודעים לנושא וגוברם בו. אבל גם כר, רוב הסרטים שבהם מדובר אינם גרמניים כלל וכלל; מקורות במקומות שונים ומשונים, מארגנטינה ועד הונגריה, מארצאות-הברית ועד שוודיה. משום כר, אפשר לחשוד שמדובר ביותר מרגש אשמה גרמני, שהביא את כולם ביחד לבירה, בחודש פברואר,

لتופעה שני פנים: מצד אחד, תזכורות תוכפות של יוצרים שאינם יהודים בנוסאים יהודים, ללמד שזכרונות השואה ואנטישמיות חבויה אינם פרק נסכח בהיסטוריה. מצד שני, יוצרים יהודים שאהבו מזד להעמיד פנים של אורתוי העוסקים בעיות החורגות מתחום המוצה שלהם, חזורים עתה לשודרים, ללא שום حرטה או הצדקות, ואפשר אפילו לנור, בגאווה. וגם זה רמזו לשינוי הלבות עולם.



ס הסרט של קלוד لأنצמן "שרה" (ר' ראיון) היה בשוא הדגל בתכנית 'פורהם הולנדי הצעיר', תכנית שהפכה דרך קבע למעניינת ביותר שמציע פסטיבל ברלין, היו לצדיהם עוד כמה סרטים שעסיקו בנושאים דומים. "הפרטיזנים מווילנה" יצא לטעד את מרדר הגיטו שם, כשהוא משתמש בחומר ארכיאוני שלא פורסם בחלקו, קודם לכן. הוא מביא ראיונות רבים עם כמה ממנהיגי מרדר זה, ביניהם אנשים כמו חיקיקה גראוסמן ובא כובנר.

אבל הוא מרחק את הדור הגרמני שלאחר המלחמה מן הדור שקדם לו".

לצד סרטיים אלה, שהתמודדו חוויתית עם בעיות העם היהודי במאה שלנו, היו סרטיים אחרים, באותה המסתגרת של "פורום הקולנוע הצער" שביהם, יצא לפועל פתאום, ללא זהה מוקדמת, הערות בנושא זה. למשל, סרט תועודי של לואי מל על עיריה הקלאית במרכזה ארץ-ישראלית, סרט העוסק בשינויים עמדותיו של הרוב הדומם אמריקנה. תוך כדי התיחסות למשבר הכלכלי בארץ זו מסביר אחד המרויאנים למל: "ברור לגמרי מי אחראי למשבר זהה. אלה היהודים שמחזיקים בידיים את כל המשחר במושצרים חקלאים, ויש לי מסמכים כדי להוכיח זאת; ואני גם יכול לומר לך שאני מכיר אנשים, אם כי חס וחלילה איני שותף למעשיהם, הקונים היום בשק כדי לדוד בכח הזרוע מה שלא ניתן לדוד בדרכים אחרות". האם זה לא נשמע מוכרכ?

סרט ארגנטינאי, בשם "הטהරויות", אלגוריה על ארגנטינה בתקופת הרודונות הצבאית. ניתן לראותו בו קרייקוורה של זוג יהודי, חייט ואשתו, רודפי בצע חמשנאים השודדים כספו של מתאגרף שכיר. הבעל נלחם בציגורנו באשה על המנון הדרל, שניהם גוזים, מכוערים, בעלי אף מזדקן. בסופו של דבר הם נופלים קרבן לנכמתו של קרבן השוד, אשר כמעט אפשר להבין לנפשו. בKİצ'ור, "דר שטרימר" היה שמו לפרטם את הסיצינה הזאת, שהיא בסך הכל רגע חולף הסרט העוסק בעניינים אחרים, רגע חולף שאינו חומק מעינוי של צופה ישראלי.

ה תחרות הרשמית של הפסטיבל, המסתגרת היוקרתית ביותר, אם כי לאו דווקא המגירה ביותר, חרזה על עצמה הנוכחות היהודיות הכבדה. ראשית, בשני סרטים שאחד מהם הוא הפקה ישראלית במלוא מובן המילה: "חויר הגדי" ("ראה סיינטמתק" 27, מרץ-אפריל 86) של שמעון דותן ו"השחר", קופרודקציה ערפתית-ישראלית, שביים ההובג גרי מיקלוש-יאנצץ לפחות רומן של אליו יוזל. הסרט נוטל למשחה חלק מן הרומן, מבודד אותו ומפתח בעיה מצפונית שעמדה תמיד במרכזו סרטיו של יאנצץ: המציג הפרט מול המצחפון הלאומי, או החברתי, או המפלגתי. במקרה זה מדובר בלבתו של צייר, חבר תא מחרת יהודית, שהוטל עליו להזיא לאהורג קצין בריטי, בתגמול על תליית שנינים מחברי התא על-ידי צבא הכיבוש. הפרשה תוכיר בוודאי לרבים פרקים הקשורים למאבקי לח"י

"אהבו אותנו כליכך" הוא סרט על קהילת יהודית של יווצאי גרמניה שהתיישבה באחת שכונות ניו יורק, ואשינגטון היחס, ועל הזיקה העמוקה של פליטים אלה, למרות שידוע להם מה הותירו מאחורייהם, אל מקום הולדתם. מאנפדר קירכהיימר, שעשה את הסרט, הוא בן למשפחה שבזאת, והוא לא הctrיך לנדוד וחוק כדי לאסוף את גיבוריו. הסרט משפחתי כמעט כמעט כמעט את הוריו, שכנוו, מכריו, כל אלה שבמחיצתם גדול. בשל הקירבה ביןו לבין המרויאנים, הוא מרשה עצמו, לא פעם, להתערב יותר מדי בקריין, ומайдך גיסא קשה לו לחזור בבדברים שנאמרים לו, אך שרטטו נושא בשעתיהם וחוץ. אבל גם כך ישן הסרט עדויות מדהימות, שאולי יענו בעקביפין על כמה שאלות מטרידות הקשורות בשואה.

אביו של קירכהיימר, למשל, מספר שכאשר פנו אליו, בזמן המלחמה, מן הבון האמריקני, ובקשו ממנו אינפורמציה על עיר מולדתו, ברמן, שמננה ברוח שש שנים קודם לכן כל עוד נפשו בו, הוא סירב לשתחק פעולה, כי היא מוכן לתת יד להריסט עיר מולדתו. אשה אחרת, בת דורו, משוכנעת שהגרמנים, בני עירה, לא היו אנטישמיים כלל וכלל, רק החולגניים שבאו מן הדעות האחרות הם שהסיערו שמות הרוחות ואילצו אותו לעזוב. ואילו מאבס פרנקל, עיתונאי בכיר ב"ניו יורק טיימס" מודה ששמע לא פעם, כאשר האזין לשיחות שבין הוריו ליזדייהם, כי "וללא פלישתם של אוטם היהודים הגלותיים, הברים והסרי-הנימוסין מפולין לגרמניה, לא היתה קמה אנטישמיות". כי הם, היהודים הגרמנים, היו לבני גרמניה אמידתיים, ולא היה ביניהם وبين שכניהם כל הבדל שהוא, פרט לתפקיד הפילה בו ביקרו, אם בכלל.

O רט נוסף באותו עניין: הפעם של במאית בשם ארינה לילינהיימן אנג' ליקו, בת להורים ניצול-ישואה, שיצאה עם מצלה מה כתבייד בו רשם את זכרונותיו מתקופת השואה. לילינהיימן התהילה את הסרט שלו בישראל, לפני שנה, בכנס של ניצולי השואה, כאשר פגשה את בני גילה ממוקומות אחרות בעולם, גם הם ילדיים להורים שנותרו בחיים אחרי שחورو ממחנות הריכוז. בהמשך מסעותיה בעקבות העבר ורצונה להבין מה קרה וכיצד זה יכול היה להקרות, יצאה לגרמניה, שם קיבלה את התשובה המשמעותית ביותר, קרייה קולגנウン גרמני בן גיליה הסביר לה לגביה. קולגנウン גרמני בן גיליה הסביר לה ש"ה עבר מקרוב בין הורים לילדים בעם היהודי,

הנשים, וגם בשרטוט קווים מקבילים ביחסים בין הורים לילדים המובילים לתוצאות דומות, בגלים שונים. עם זאת, קצת קשה להבין את המרכיב היהודי שבуниין. כי הרט מתחיל בלויית האב, בכיתה של חולון, ומס' תיים עם שובה של הגירורה אל קברו, באילו משוחררת ומוצאת את עצמה בארץ אבותיה, בלי שישתבר קשור לשיר למה שקרה בין שני הקצאות הללו, לקצאות עצמן. אולי זו סתמת הצהרת והותה של הכמאית, שהיא יהודיה, ושביקרה בשנה לאחרונה בישראל.

תזכורת נוספת: סרט ההונגרי בשם "מאתים השנים הראשונות של" של גיולא מאר, שפורסם בו באקראי, מני רמזים וככל מיני הערות אנטישמיות. אמנם אלו הושמוUPI בפי דמיות אנטיפטיות, אבל זה עדין לא מוגע מחייאות כפיטים מצד אלה המוזדים עם ההערות, מה ערד שהרט באילו איינו נוקט עמדת לבגיהן ומ שאיר את השיטופים בידי הקהלה.

ב ריחה קטנה לשוק הסרטים בברלין, משaira אותו עדין בתחום המשפחתי. "הקציר הזעם" של אביגישקה הולנד, במאית יהודיה לילדות פולני, שעד 1982 הייתה חלק מיחידת הפקה של אנדרז'י ואידה בווארשה, ומאז מימשלי יארולסקי גלהה לפאריס ולא חסכה בהعروת ביקורתית על הנעשה בבית, כך שדרך בחורה חסומה היום לחלטיין. את "הקציר הזעם" עשתה בגרמניה. הרט היה מועמד לפרס האוסקר לסרט הזור הטוב ביותר לשנה זו, והוא מהוועה טרייה לחיה צורבת ביותר מתרטטת הפולני. הולנד, שכותבה בעימה את התסריט לפי סיפור אמיתי שספר לה, מתארת כיצד איכר פולני גסרווח, קתולי אדוק, מאונן ופוחד מהמין הנגדי, מציל אשה יהודיה שהוא מועצא אותה בעיר, בידי המלחמה, ומסתיר אותה במրחף ביתו. מה שמתwil במעשה אצילי שאין מבקשים עבورو תמורה, הופך בהדרגה לתהילה של שחנות, תחילת בלתיימודע, ואחריכך מודיע לחלוויין, המסתויים, בסופו של דבר בכגדה גליה של הפולני בכל הערכיהם להאנושיים; לא מثور חולשה אגוזית, אלא מטור צביעה, רדיות בעז והתחחות לכל הערכיהם שהaicר כביבול מאמין בהם. השנאה והבו של הולנד לפולנים מבצעת בכל רגע של הסרט, ואחרי חיטול השבונות שכזה, קשה להניח שגם אחרי יארולסקי, יהיה מי ישמשה רקבל אותה שם בחורה.

לסיום הפרק היהודי, סרט תעודי חדש, המבוסס על חומר אוביוני שرك עתה שוחרר

ואצל' בבריטים, אבל אין כאן שום ניסיון לשיחזור היסטורי מדויק. להיפך, יאנצ'ו שואף בכובנה תחילת להישאר במושרים של אדם הנדרש לדון בהיבטים הומניטריים לרוץ בدم קר בשם אידיאלים הומניטריים נשגים. מסקנתו אחת: אין נקיון כפיפים במאבק אלים. מי שקסם להרוג את הזולות שכך גם לזכותו שלו לחיים בן אנוש.

שםacr, משתמש יאנצ'ו בהיפוך הטכנית הרגילה שלו, כולם במקומם לרוח עלי פני מוחבים פתוחים באמצעות המחולות המרהיבים של המצלמה והשכניםים שהפכו לסמלו הייחודי די, הוא סוגר את דמיותיו, למשך רוב הסרט, בתוך חדרים, כשהמצלמה נעה ביל הרף, אבל כל הבוק הングלה בפניה, מצטמצם בפרצוף פיהם של שחנים ספורים בלבד. זהו תרגיל קשה ומוסוכן בעיקר מושם שימוש השחקנים שנחינו בפנים המשוגלת להתחרות במרחבים הפוטוגניים ששימשו את יאנצ'ו בעבר.

א ס שני סרטים אלה הגיעו לנו ישירות, היו אחרים שהתייחסו אליו בעקר- פין. "נסיכות אדומות" של ורה בל- מונט הרצפתיה דיבר בЏורה מבודחת כלשהי על משבר האמון של הקומוניזם הרצפתי במוסקו או שלא בכוונה, העלילה כולה נסבה על משפחת יהודים פולנים, שהם עדין בחזקת מהגרים בפאריס, ושאחד מהם מחליט אפיקו לעלות לישראל.

"הבנייה" של השודי קאי פולאק, דzn בגורלה של נערה זנוחה, שאמה מתעלמת ממנה ומשומך היא הופכת למורדת, מסוממת וקשת-טיבול. כל הנסיניות למצוא לה משפחה אומנת מסתויים בouselן. מעין גירסה מאוחה רת של "ילדות ערומה" למורים פיאלא, בגין מבוגר יותר. והנה, לפטע, בתוך הסיפור השודי מאי באיפויו, נתקلت הנערה, שהרחמים העצמיים הם חלק חשוב מבכויותיה, בזקן עירורי החיה על שפת חיים, המתגלה לפטע כיהודי שבתו הפעוטה נשלה, בזמן המלחמה, למחנות הריכוז. באילו בא להעמיד את הגירורה הצעירה על הממדים האמתיים של צרוניה.

להמשיך? בבקשתו. סרט קבדי בשם "און טריסטר" של לאה פול, מספר על צעירה שווייצרית העוברת משבר אחרי מות אביה, נסועה לקנדיה להתחקות על שורשי, ותוך כדי היבוקר שם מתאהבת ברופאה פסיבית-arterית המטפלת בשיקום ידה פרובלמטית. יש סרט, למרות מידת רבה של סלחנות עצמית, לא מעט עבין, גם בתיאור היחסים בין שתי

הגירסה של שחרור אושוויז שידע העולם עד לשנה זו.

ד'כאן, הפרק היהודי. כבד, רחב, חשוב. אבל כמובן זה רק חלק מثار כלל הפסטיבל. התחרויות עצמה לא הייתה מפוארת השנה באופן מיוחד. בכל זאת היו בה כמה ציוניים רשר שבדאי להזכיר עליהם. ראשית, סרט הפתייה, "ג'יג'ר ופרד" של פדריקו פליני. קיים באופן מהג טפשי למדי הדורש להעניק לכל סרט של פליני ציון מדויק ולדרוג אותוบทור כל יצירתו, יותר טוב מסרט מסוים ופחות טוב מסרט אחר. קודם כל, צריך לומר שסרט של פליני, ולא חשוב איזה, הוא הרבה יותר מעניין מרוב הסרטים האחרים שנבעשו כולם. שנית, יש להסיק, שככל סרט חדש של פליני רושם פרק נוסף בתפתחותו כאמן וכadam, והרבה יותר חשוב להבין לאן הוא מוביל אותנו, החופים, ואת פליני עצמו, מאשר לדרג אותו במדוק בטלת הלגונה הקולוניאלית.

"ג'יג'ר ופרד" הוא למשה המשך והרחבה של הgissha שمفצת אותה פליני בזורה לגוררי מזו "קאוואנובה", אם כי אפשר היה לאייר אותה בסרטיו, ומزن רב לפניכן. מדובר במיזאנטרופיות מתגברת והולכת, בהרגשה של בדידות וחוסר קומוניקציה בין אמן שמתי בגר, לבין העולם הסובב אותו, המשתנה

להקרנה על-ידי בריית-המוועצות. מדובר בצילו מים של שחרור מהנה ההשיטה של האושוויז שנעשה בידי צוותי ההשתה של הצבא האדום. אירמאדור פון צו מלן, שיחד עם בעלה, מוזיקה בסרטוי "כرونוס" בברלין, שבמחנסנים תרמו חלק נכבד מן החומר הכלול בסרט "פני המרד" של קיבוץ לוחמי הגיטאות. יצאנו לראיין את הצלם הרומי שהיה במקום, אבל עיקר הסרט, אלה הם הצילומים עצם. מתרבר, שכאשר הגיע הצבא האדום למקום לא היה ליחידת-ההשתה מכשיר הקלטה, ובין הצלילמים המוקוריים הם אילימים, עם זאת הם מכילים כמה מן המראות המחרידים ביותר שהועלו אייפעם על פilm. גוויות של תינוקות שבתו לזרק בדיקת סיבות מותם; קרבות הניסויים הרפואיים הצועדים לפני ועדת הבודה דקת מה עוללו להם, ועוד מראות מן הסוג הזה, אינט מבקשים ליווי קולי או הסבר כלשהו. הלעג המר בא דק בסוף הסרט, כאשר מסתבר כיצד צילמו הרומים את שחרור אושוויז בגיןה שהפיצו בעולם. כמה שבועות לאחר שהגיעו למקום, הם גיליסו את כל אלה שנותרו עדין בחים בטור המחנה, העמידו אותם מול השערם וביקשו מהם להריע ולפנף בידיהם לצבע הרומי הגיבור המסתער בעוז על הבריחים ומשחרר את האסירים. הפעם היו מכשירי הקלטה במקום, וזאת



ג'לייטה מיסינה ופדריקו פליני

במהירות מסחררת והופך את הגיבורים של אתמול למומינים של היום. אפשר לראות בסרטו החדש של פליני וידוי אינטימי של האמן החש, כי הקרים המסתלים בעינו יופי, אמנות, חן או רגש, הם עיני הדור שבא אחריו, במרקם הטוב ביותר, קוריוז. וזה מעורר אצל עצב, אבל גם מרירות רבה ועם כמוס שאינו טורח כל להסתירו.

כפי בסרט זהה הוא מחשיל גם את כל החשבונות שהוא לו עם המדויים המאוש עליו, הטלויזיה, המקצת את סratio וdochמת מדי כמה דקות פרטומת הנוטלת כל סיכוי מן הצופה לעקב אחריהם כמו שציר; וזה המדויים הצורך הכל מקייא אל המשך שלו רק מים ורודים ונוצצים, המתיחס לגיבורים ולנבלים, לקדושים ולרווחים, לגאונים ולבדכנים, בדרמי קרтиיה מוחלטת, בולם, מקדים לכל אחד דקה וחצי כדי לסתום עוד חור במאראתו המכחיש ביב השופcin האינפורטיבי העולה כל הזמן על גdotio.

כר, מציאות החוויה של שני רקדנים מזוקנים, (شمגלמים אותו ג'וליטה מסינה ומארצ'לו מאסטריואני) שהיו פעם התחליפים האיטלקים לגיג'ר רוג'רס פרד אסטר. השנים מזוקנים כליל חמולדר אחד להשתתף בתוכנית בידור טלוויזיונית, כבדיחה נостאלגית לזכר ימים שעלו. פלני מתאר את קורותיהם - שהלא הם נציגו לפני המצלמה - מן הרגע שבו הגיעו לרומא; ועוד לפרידתם, אחרי ההכנות, באותו החנות רכבת. הרגע היחיד של תקופה אמיתי בסרט, מגיע לקראת סופו, עם ניתוק פתאומי של ציקוי כי מחול החשמל, שמוליך קצה של סיכוי כי תקופה שהidea של העולם יעצץ לרגע. תקופה שהיא מבון תקויות שוא.

C ישירה בסרט זה רק קאריקטורה גרוטסקית של הטלויזיה האיטלקית ותו לא, ייחמץ את עיקר המסר של פלני, את הכאב והצער שהוא מסתיר מאחורי מעשי הילצנות שלו, את הרישומים חסרי הרחמים, הגדולים מן החיים, שבhem הוא מכבד חלק ניכר מדרמיותיו. כי אכן, גם זה חלק מההילך הצמיחה שלו: בראה כי התעיף להתחשב ולהבין ולסלוח למין האנושי על כל האיוות שלו. היום הוא כבר מתבונן מן הצד, מסתכל בהמון ולועג.

מן הסרטים האחרים בתחרות ראוי לציין, בעיקר את "המיסה נגמרה" של נאני מורתני, אחד הנציגים הממעטים של הקולנוע האיטלקי הצער השצדיק את התקומות שתלו בו. הסרט,

מארצ'לו מאסטריואני ב"ג'ינג'ר ופרד"

שבמרכזו כומר קאטוולי שאינו מסוגל להושאיל לאיש מכל הפונים אליו לעזרה ולעזה, ואוטם אוזניו לכל מה שאינו מסוגל לעכל, והוא לבוארה קומדייה מרירה. אבל מעבר לחיכים, כי הסרט איבר מציע אף פעם צחוקים של ממש, יש כאן תיאור מרתק של כשלונו של דור המהफכנים של 1968, כאשר כל האידיאלים הנעלים שהפעלו את הסטודנטים בשבעתם רגמו את השוטרים באכנים, התמסמו בתורם בגרות פושתת וחרשת תכליות. הכומר, שברכו הסיפור (אותו מגלה מורתני עצמו), הוא רק דוגמה אחת, אבל האינטלקטואל חסר התכליות, הטירוריסט המסתגר בתוך שתיקתו והרומנטיך קו שמנתק עצמו מן העולם, אינם אלא דוגמאות נוספות לאוטו הבישולן. חוסר הקומו ניקעה שבין אלה לבין סביבתם, אינו אלא הוכחה נוספת לטובת העולם, שעה שבעצם לא הרחיקו. ראות מעבר לקצה אפס.



גאנַי מוֹרְדָּחַי בֶּסֶרְטֹו "המִיסָּה נְגַמֵּרָה"

הוא נוטה להזדהות עם מושם שהם אינם נראים יותר מסווגים מן השובב הקונדסי של השכונה, ההופך לקרבן התתעללות של מים מס' כמעט קפקיי. יתכן מأد, שלא זאת הייתה בוגנותו של האוף, אבל זאת התוצאה המתתקבלה על הבד, ועוד כמה שזה נוגע לי, סרט צזה גורם למברכה, במיחוד כשהוא בא מגמרנית אשר הכירה כבר בעבר מעשי קוננדס מן הסוג זהה.

לטיזום, שלושה סרטיים נוספחיםמן ה"פורום של הקולנוע הצער". ראשית, סרט טריוראני גוסף בסידרה של סרטיים המטופטים באחרונה למערב ומחזקים את הדעה, כי אכן מדורבר בגל חדש ומצטייח של יצירויות בקולנוע. "עת לחיות ועת למות" משלים טרילוגיה של זכרונות ילדות פרי עבוזחו של הוסיאורה-הסיאון. אוטו האיפוק המרשימים בשימוש שהוא עושה במצול מה, הדיק והרגישות בבניית כל תמונה ותמורנה, אהבת האדם השופעת מתוך הסרט, גם בלא אלה שרוחקים מלהותם גיבורים. יחד עם זאת מוצאות את ביטויין כל הבעיות של משבר חברתי בא שחקן גודל מאוכולוסיתו מהగרים

ל "שטיימהיים", הסרט שוכה בפרש גדול של הפטיבל, קשה לי לדבר בלי להישמע כמו אנטיליברל מואס. אבל מה אפשר לעשות? סרט זה של ריבנאהרד האוף איינו מתחווון מלכתחילה להביא תרומה לאמנויות-הקולנוע. אם בכלל, הוא נראה כמו מזווה תלוזייה. מטרתו העיקרית היא להראות לקהל הגרמני עד כמה מושחתת ומעוותת היא מערכת המשפט המשרתת אותן, כפי שהדבר בא לידי ביטוי במשפטו באדר-מייננהוף.

הסרט מבוסט על קטיעים שהוועתקו בנאומי חיים בעילוי, שהדיינים היו אחראים לחריגות ולמעשים אשר צרייכים היו לפסול אותם מלכתחילה. כל זה טוב ויפה, אפשר אפילו לקבל את הטענה של הנאשימים שהם ראוויים למשפט פוליטי, שבו יוכל לחשוף את תלוננו. תייהם נגד הממסד אשר הוליכו אותם לעשרות שנים, את אשר עשו, ולא משפט פלילי, כפי שנגזר עליהם. מה שקשה לקבל הוא, שבלהט הויכוח הזה, הצופה שוכח שחברי כנופייה זו היו אחרים למשיע רצח בدم קר. בסופו של דבר,

י

שהתחלו הכל מחדש שמנלטו מסין היבשתית; המעבר החריף מעולם נשאלט בידי מסורת ואמונה טפלות לעולם מודרני שאינו מאמין במאומה; כל אלה באיםשוב לידי ביטוי בסרט זהה, בדיק כמו "קייז אצל סבא" שעלייו דוח כבר מפסטיבל הסרטים בליקארנו. ("סינמטק" 25, נוב'-'דצמבר 85). עם הצגתנו בשוק הסרטים של "הילדים מקאנגי-פיי", הסרט הראשון בטרילוגיה זו, הוא אולץ פחת מעוצב בתוכנו ובڪבו, אבל גם הוא בעל אותו אפיוזדיות והושה משפחתי חזקה, לא יותר אלא ל��ות חשיפה רחבה של הקולנוע הטילואני הצעיר ירווה את צמאונם של הסקרנים הרבים שקמו, לנושא זה, בברלין.

I עוד על סין: סרט שהופק שם בשנת 1948, בשם "אביב בעיר שדה". מלר דרמה שעוסקת בחמש נפשות בלבד, סייפור על בעל המסתגר בתוך בידיו דידיך על אשתו המשלימה עם גורלה עד אשר ידיך משפחה בא לבקר אותו והוא נזכר בرومן שהיה בינו לבין פנוי נישואיה, על אהותו הצעיר רה של הבעל, שגם היא מתאהבת באורה, ועל המשרת הנאמן של המשפחה. כל זה לא היה מرتתק כל כך ללא סייגנון הקולנוע המזוהה בשנות 1951. פיי מון, במאית סייני שהלך לעולמו את מצלמתו, לא

הרף, סצינות מחליקות זו לתוך זו בדיםולבים מדוייקים, הרגשות נשמרת תחת פיקוח קפדי ני, והוליווד במיטה לא יכול להלום על מלודרמה מסווגנת ונאה יותר. בהתחשב עם שנת הייצור והמקום שבו הופק הסרט (שנהאי), איכויות העוטק היויה מפתיעה לטובה. שוב התברר, כי אופקי הקולנוע חורגים בהרבה מן

התהום של העולם המערבי הkowski אלינו. לבסוף – מכךiko: ביוגרפיה קולנועית יוצאת דופן של הצייר פרידה קאהלו, חברתו לחיים של דייגו ריוורה, אחת הדמויות העזויות ביותר ביותם של האמנויות המסתיקניות במחצית הראשונה של המאה וממי שהיתה בין היתר אהובתו של ליאון ט clueki, בילט. פול לדוק, שעשה את הסרט, ידוע כאחד מבמאי התעודה המענינים היום בעולם, העורשים גם סרטי עלילה אליו מזכיר בדוקומנט. אכן, הסרט בולו נראה כהמחזה שיטתי של קטיעים נבחרים מהחייה של קאהלו, או דווקא בסדר ברונולוגי, תוך יצירה קשר ישיר בין ציורייה לחייה. לדוק מצא שחקנית בשם אופליה מדינה הזרומה להפליא לצירוף עצמה, שהצליל החיה בcheinיותה המרגשת להתגבר על כל המתה לות הרבות, כולל שיתוק שרירתק אותה בשנוּתיה האחרונות לכיסא גלגלים. בעזרתו של האצלם אنانל גודד הפרק הסרט בולו מוחוה לקאלו, לריוורה, לתקופה ועם למאבקים האידיאולוגיים שהיו חלק בלתיינפרד מחיי היצירה שלהם. ■

אופליה מרינה ב"פרידה" של פול לדוק



לגביה הקולוניאו הונגורי, הייתה השנה שנת הסולט התעוודי. אין מה להשווות בין שני הסדרדים התעוודים שעמדו במרכו השבוי הונגורי שבער. ברגיל, בחודש פברואר, בבודפשט, לבין שאר הסדרדים שהוצעו שם. ואם בכלל יש מקום להזכיר סדרדים נוספים, הרי מדובר בסדרדים שבהם הפינה התעוודית היא השליטה, גם אם יש בהם עלייה פיקטיבית.



"אלידום" - סרטה של אריקה סאנטו

הunedה כעלילה עדנה פינרו

הקומוניסטי, דען והליך הצורך בסוטים כאלה, שהוא פעם פאר המשמר הקיסרי בווינה, והחווה ביטחה למצוא לעצמה קווי פועלה חדשים. הסרט עוקב בקפדנות רבה אחריו כל החלבים של התפתחות המקום מאז 1945 ועד היום, ואחריו כל הנסונות החובבניים שנעשו במקום. הוא מונה את כל המחדלים שנבעו מלחמת העולם השנייה, עם ידי אנשי שלוכותם

ב מבצע בעל היקף הרחב ביותר, שבכanton עובדים בהונגRIA כבר ל- מעלה משנתים, הוא סדרה בת ששה סדרדים באורך מלא, הנושאת את השם הכללי "באבולגה". באבולגה הוא שמה של חוות שהתחמזה בעבר, עוד בימי האימפריה האוסטרו-הונגרית, בהרכבת סוטים גזעים. אחרי מלחמת העולם השנייה, עם בוא המשטר

וiper, שעשה כבר כמה סרטים מן הסוג זהה, חלום בחצלה ניכרת (אחד מהם, "ירור", על צעוני החוזר לשפטו ומנסה להביא עמו משחו מן הקידמה, אך לשואו, נתקל בקשי אובייקטיבי שאין ממנה מנוס בז'אנר הקולנועי הזה). בין סצינות שיא, המקפיצות אוثر מן היכסה באוטונטיות הצורבת שלהם, יש לא מעט חומר אינפומטי כי, אשר באין ברירה אחרת, נמסר בזרה יבשה, והצופת מתיגע במשך זמן רב מדי בהאזור להרצאות בנושאי חקלאות. אולם, כאשר נופל שיפר על רגעים דרמטיים, כמו לדוגמה, פרידתה של האשה היחידה בין החמשייה מחבר אחד לטובות ולתו, ואחר כך על פרידה קורעת-לב גם מן החבר השני; או בשואה תוחב את אפה של המצלמה לעימות שבין אחד הנכשלים לבין חבריו הקומונה שהעינויים מפריחה בה ניצוצות, נדלק הבד מעוצמת החוזה. אין ספק שאף במאן גודל ושחקנים מעולים, לא היו מסוגלים להפיק את ההצלחות הספרטניות, את השתקות הדרמי-טריות, ואת המלים הזועמות, החושפות רק טפח מן הסערות שמאחוריהן, כפי שזה קורה לאנשים הפוטיטים הללו, שהתרgalו לנוכחות המצלמה עד כדיין, שהם מתעלמים ממנה לחוטין ונוגנים פורקן חופשי לעצם ולהagi. גיהם.

במאי הונגרי אחר שנגה לעבוד באוטה השיטה, עוד לפני שיפר, הוא פאל זולנאי. לפניו שנים רבות הוזג בפסטיי כל קאן סרט בשם "צילום", תיאור מרתק ובעל דופן של מסע שערכה קבוצת צעירים על פניו כפריה הונגריה בכונה זאת במציאות תמנונות אוטנטיות של בני המקום. הפשטות והטבעיות שבهم חושפים המצלמים את סייפו ריית האישים לפניו המצלמה עומדת ביגור חריף לדראטיות המדיהימה שבהם.

אחרי שתיקה של שנים הביא זולנאי הפעם סרט חדש בשם "אמבריו" המהווה מעין פשרה בין קולנוע אמרת לקובלנו עלייתי. מדוכר ברופאת נשים, שבמסגרת עיסוקה מבצעת הפלות מלאכותיות רבות, אחרי שהיא עצמה ישבת בועדות ממשלתיות שתפקידן לאשר הפלות אלה, המבוצעות בהונגריה ללא תשלום. בעיותיה הכוабות של הנשים האחרות רק מהוירות בעיניה מול עיניה של: היא מגלה שהיא בפניה עצמה, אבל חוץ מאחד, מחלקת את חייה, כאשר משוחררת לכל דבר. נאלצים האחרים להודיעות בכשלונם, אם כי יש עדיין חולמני ייחיד המתכנן אורות מושכללות ושיפורים דמיוניים, שספק אם יוכל אייפעם סביבתה לוחצת עליה שתבצע הפלה; בדרך זו

עדמה שורה פוליטית אבל כישורייהם הממצועים היו אפסיים; הוא מונה את כל הלבעים, העיוורים והתוהות עד להחזרת המקום לצורת חיים התקינה וייעילה. לבארה, זה סרט עarthuri בועל עניין מוגבל. מי כבר יכול להתענין בגורל של חוות החקלאות בארץ מרכזו אירופית, חוץ מן האבושים שהיו קשורים לשירותה בגורלה? אלא שההיקף של היצירה, כ-150 שעות של סרט, כבר אומר הרבה; מבט נוקב בתוכן, כפי שמציג אותו שאנדור שארה, מבחריו הצלמים של הונגරיה בעבר ובשנים האחרונות מחשובי הדוקומנטריסטים שלה, מלמד עד מהרה שמדובר כאן באלווריה. מה שקרה לאבובונה הקטנה קרה להונגരיה הגודלה. מי שוכר, לדוגמא, את "העד", סרטו של פטר באקשו, יכול למצאו כאן, בעדיויות יבשותה ועינויו, סיפור מקביל לאירועו אותה התקורפה. אין פלא שהביקורת ההונגרית בחורה, ללא היסוס, בסרט זהה, הסרט החשוב ביותר של השנה.

לא פחות מרשימים הוא מבצע של דוקו-מנטרייסט אחר, פאל שיפר. סרטו נמשך, אמנם, ארבע עשורים בלבד, וגם הטכנית שלו שונה לחוטין. שורשיה בתוך אסכולת "קולנגו האמת" ובאמונה שהחיים הם ספק העליליה הטובים ביותר: מה שהקהל-צעון ציריך לעשות, הוא לדאג שהייה נוכח עם מצלמותו, במקום הנכון, ברגע הנכון, ואנו יכולים בה את האמת כפי שישום תסריטאי לא יכול לכתוב אותה ושות שחקן לא יוכל לשחק אותה.

וכן, כדי לעשוו את סרטו "הכוכרים", (אובווייס) ה策רף שיפר יחד עם צוות הטרטה, למשך 18 חודשים, אל חמישה צבירותים, ארבעה גברים ואשה אחת, שניטו ליטול יוזמה חופשית והציגו לקומונה חקלאית, שבסלה מחוסר ידים עובדות, לטפל בעדרי הבקר שלה. שיפר נצמד לחמשת הטירונים בחקלאות ומציז מעבר לכתחפיהם, כאשר הם לומדים את רזי המקצוע, מתלבטים בקשיטים שלא חלמו עליהם, עוברים משברים אישים קשים ומתעמתים חזיתית עם אנשי הקומונה, שאינם שיטים כלל להוציא להם עזורה. כל אחד מבין החמשה הוא מקרה בפני עצמו, אבל חוץ מאחד, נאלצים האחרים להודיעות בכשלונם, אם כי יש עדיין חולמני ייחיד המתכנן אורות מושכללות ושיפורים דמיוניים, שספק אם יוכל אייפעם לישרם.

ב

לא תפעיל לחץ בלתייהוגן על מהאהבה, שאינו מתקנן כלל להתגרש ממשתו (הוא כבר נשוי בשנית, ממיילא) ולא תבהיר את מכריה. אם כי התפקידים הראשיים בסרט מגולמים על ידי שחנים, זולנאי מבאים את הסרט כאילו היה סרט חудודה, תוך שימוש בחומרגלם גס לצילום, היוצר אשליה تعدודית. המצלמה – תמיד על הכתף, עוקבת בדרכוות אחריו הדמוי יות מתווך ולזול מכוון מבנה התמונה או בדקוק התאורה. זולנאי משלב בתוך העלילה גם קטיעי תעודה של ממש, ומנסה להציג את הבעה המוסרית הכרוכה בהפללה, ואת הדרי המשמעות שבבחירה החופשית של האשה להפייסיק את הריוונה, כאילו לא היה זה סרט שנכתב ובוים במכoon, אלא חתיכת חיים שנלכדה באקראי. התוצאה, משבגה ברוב הזמן, אבל האתיקה שמאחוריה מופסקת. אין פסול בעשיית סרט עלילתי שכזה, מדוע צרי להעמיד פנים שזו תעודה לקוחה מן החיים במצלמה נסתורת כביבול?

ג מי באאותה האסכמה, פאל ארדוש. סרטו הראשון, "הנכינה", זכה לפרס "מצלמת הזאב" בפסטיבל קאן, ולפרס בפסטיבל לוקרנו. בקיזורו, האיש הנិיח יסוד איתן להמשך הקריירה שלו כבר מזמן הרעיון. אם באותו סרט זובר בנעירה שבאה העירה ומנסה להיקלט בחברה שהיא רוחקה מלחיות אידיאלית, אפשר לראותו החדש המשך של אותו טיפוף; ולו רק משומש שאותה השחקנית מופיעה בתפקיד הראשי.ומו של הסרט החדש הוא "ספרה לאחור" והוא עוסק בתופעה שהעסיקה השנה לא מעט סרטים הונגרים. הכוונה להפרה החברתית שהלה בארץ זו המאורשת היום לאדם למצוא פרנסתו עצמאי ולא דזוקה בכיר של המדינה (cumkobil בכל שאר הארץ הסוציאליסטיות). הרעיון קוסם לרבים שמאmins כי בדרך זו יוכל לשפר את מצבם הכלכלי, להתבסס ולהתקדם הרבה יותר מהר. "הבוקרים" של פאל שיפר עסוק למשעה אותה תופעה חברית.

ב"ספרה לאחור", מתחילה ארדוש מן הנקרו דה שבה "נסיכתו" מן הסרט הקודם, נשואה, אם לילד, ומתרורת יחיד עם בעלה, בהג משאית, בחדר אחד, בתוך בית של קרובי משפחתי. מתווך רצון לצאת מן המצב הבלתי-אפשרי הזה, מלחיט הבעל לעשויות מאיץ עילאי ולרכוש לעצמו משאית, שבה יוביל משאות בצוותה עצמאית ולא מען הקואופרטיב המשלים את משכורותו. תחילת, הוא מתקשה למצוא עבודה, כי אין שום נוכנות להפקיד

בידו מושימות וرك כאשר הוא מגלה את ידיו של מי הוא צרי לשמן, משתפר מצבו. למעשה הוא משתפר ללא הכר, כי הוא עמוס עבורה מן הבוקר ועד שעوت הלילה המאוחרות, העבודה שהיא חלקה לבנה וחלקה שחורה, אבל תמיד משתלמת. הוווג מתחילה לבנות את ביתו בפריבור העיירה, עובר לגור בו ומתקבל הרשות שהמבע צולו העציח. אך ביום כהיר אחד, הבע, שמאז הפעם עצמאי הוא לא רק בגג כי אם גם טען ופרק את המטענים שהוא מוביל, שובר את גבו, הלהב למשעה. מה שנראה בתחליה כפצע חולף מתברר עד מהרה לנכות של קבע. האשה נאלצת לחפש עבודה כדי לפרגנס את המשפחחה, היא לוקחת הביתה בדים מן המתפרקת שבעיירה, ועד מהרה מוסיפה עוד מכונת תפירה אחת או שתים שבאורותן היא מספקת תעסוקה גם לקróבות משפחחה אחרות. ואילו הבע, הנאלץ לטפל בתינוקות, הש丑מו מיתור ורובוט. העלבן העlianן בא כשהוא נאלץ למכוור את המשאית, שכבר אינו מסוגל לנוהג בה בשל גבו הפוגע, ובהתמורה האחרונה, הוא יושב כנווע, ליד מכונת התפира – פועל המועסק על-ידי אשטו.

הסרט מצולם בשחור לבן, ואם חלקו הראי שון מدلג על כמה התחנות וזונח הרבה פרטיטם בלילה בהרים די הצורך, הרי במחציתו השניה, אחרי פיצעת הבע, הוא הופך לדrama אנושית מרשימה.

ל סיום – סרט תלוייה שיצוג כנראה, בסופו של דבר, גם בבטי הקולנוע.ומו של הסרט החדש הוא "ספרה לאחור" והוא עוסק בתופעה שהעסיקה השנה לא מעט סרטים הונגרים. הכוונה להפרה החברתית שהלה בארץ זו המאורשת היום לאדם למצוא פרנסתו עצמאי ולא דזוקה בכיר של המדינה (cumkobil בכל שאר הארץ הסוציאליסטיות). הרעיון קוסם לרבים שמאmins כי בדרך זו יוכל לשפר את מצבם הכלכלי, להתבסס ולהתקדם הרבה יותר מהר. "הבוקרים" של פאל שיפר עסוק למשעה אותה תופעה חברית. תית. ב"ספרה לאחור", מתחילה ארדוש מן הנקרו דה שבה "נסיכתו" מן הסרט הקודם, נשואה, אם לילד, ומתרורת יחיד עם בעלה, בהג משאית, בחדר אחד, בתוך בית של קרובי משפחתי. מתווך רצון לצאת מן המצב הבלתי-אפשרי הזה, מלחיט הבעל לעשויות מאיץ עילאי ולרכוש לעצמו משאית, שבה יוביל משאות בצוותה עצמאית ולא מען הקואופרטיב המשלים את משכורותו. תחילת, הוא מתקשה למצוא עבודה, כי אין שום נוכנות להפקיד



אריקה אוסלה וקארולי אפריליש ב"ספרה לאחר" של פאל ארדרוש

את כח העמידה שלהם. קורה ולפטע יلد אחר נופל וממת, על רצפת צrifף-המגורים ואנו גם אחיו נעלם מן המkiem בלי להותיר אחריו עקבות. מעבר לחורשה הפאטוטרלית ישנים צrifיפס ומסביבם גדר תיל. זה המקום שהילדים ממכנים אותו "ה'גיבום" וממנו מיתמר עשן שחור.

יום אחד, בהתקרב החזיות, אחרי שהганגו את חג המולד ושמו את הרופא מצטט את גיתה ומסביר כמה קרובנותו צריך להקריב כדי ליצור את האדם המשולם של המחר, צועדים כל הילידים בסrk, אל המקלחות של "הגיגנים" והרופא הנואר מפקח שאף אחד מהם לא יוותר בחוץ. תמונה מוזרה, מיימת ומפחידה של שואה המנשאה לבוש מסיכת מתורבתת ובשלך היא אולי עד יותר זועתית מכל מה שניתן למצוא בדוקומנטים על התקופה.

ישנה בסרט עוד מסקנה אחת המתבקשת מآلיה, גם אם לא כיוונו אליה במודע. בסכינה מסויימת מציעים לאבי הילד אפשרות לעלות לישראל. הוא משיב בשילוח: הוא הונגרי ואני מעוניין לעזוב את מולדתו. זאת, שעשה שהסרט כולם מוכחים את ההיפר. ■

נム. אם לא יהיה זה בנים צריך לשלוות מישחו אחר במקומו. אם לא יהיו אלה היהודים שייחוסלו ימצאו שעיר אחר לעזאזל. תמיד יימצא קרבן לש:rightה. ובכלל – זה צו השעה מאין לאיש יכולות להתנגד לו. כל אחד צריך למלא את תפקידו ולרוחוץ בנקיון כפיו. כך מציררת סאנטו תמונה מסמרת שעיר של עולם תרבותי, המגן מזיארט ומעריך אמנויות, המקי בל את השואה בשלווה טוטואית אידישה, ובכך מוכיחה בעיליל את פשיטת הרוג של התרבות המערבית.

בחילוקו השני, מתרכזו הסרט בಗורלו של הילד, המגיע למחנה ריכוז בשם "אליזיומ" שבראה כמעט כמו מחנה קייז. הוא עשוי להזוכר אותו אף בטרזונשטיידט שהנאצים הקפידו לטפחו לכבוד ביקורייהם של נציגי הצלב-האדום. באלייזום הילידים זוכים למזון סביר, לתנאי חיים מסוירים, כאילו באו לבליות חופשה בממחנה נוער. רק שmedi פעם בפעם הם מוזמנים אל הרופא של הממחנה, איש חמור-סביר אבל נאור לכל הדעות, התוקע להם מזרק בתוך חותה-שדרה ומבקש מהם אחר כך לעשות תרגילי התעמלות כדי לבחון

יכין הירש



ג'רי פונדרה וג'ים קגני ב"מייסטר רוברטס"

מכיר את קגני מקרוב ושהוא אכן סדריסט, הימי מאמין לו, אף על פי שהוא שחקנים על שתדמיתם של שחנים על הבגד רחואה מלשקף את ארי שיותם האמיתית.

ב-1932 כתב לינקולן קירשטיין (מייסודה של הבלט "סיטרי סנטר" בניו יורק) מאמר על קגני. בין השאר כתוב בו: "אין איש זולת קגני המסוגל לבטא חזותית את החדרווה שבאלימות, את הצללים הצורומיים של הסדריזם, את הרוח להרים, את האנגרריה שביביטה רוז' בז הסבסטי-אפיל האמריקני".

אני לא בטוח שקגני היה שחקן גדול וחזק. בראשימת עשרת הגודלים של כל הזמ-

טים הרפאים והאופטומאים של קגני, "יאנקיק דולד דאנדי" (במאיה: מייקל קרטרין), והבן-סיוון לא עליה יפה. ב"רגאטיטס" ראניגומו בסוף הקאריראה שלו. אך סרט זה של מילוש פורמן לא דיבר אל לי. את קגני הובל, הганגן-טר, לא דיאתי מזה שננות דור. דומני שהיתה בו איזות-השמר מההן לו בלבד, איזות שבבי עורי הייתה נטעת בי חרדה. מאותן החדרות שאהבתי ושניתנו טעם מיוחד לציפה בסרט טיוו וברטיטים של אחרים שעשו תפקידיים דומים. בחירות של קגני התchapאו רשות וסדריזם שעוצמתם הי תה קרויה עד כדי התופצות. ואילו סייפר לי מישחו שהוא

ולף היינץ על פני בתיה הקולנוע השכני נתימים לאורך היבר רודורי. שמו של האמנפרי בר גארט מרצד באורת ניאון צבעוניים של בית-קובלנצע הי מציג רטרוספקטיב של הי שחקן שהפרק לפניו שנים רבות מושא לפולחן. מעברו השני של הזרזוב מכבבים. מרילין מונרו, קלארק גיבל ומונט' גומרי קליפט בסרטו הבלתי נשכח של ג'ון יוסטן "יזצאי הדופן", ג'רי קופר, ארול פליין וטיירון פואור ניבטים אליך מעל גבי קלטות וידאו באין-סוף ספריות בנוירוק, והטה לוויזיה הציבורית (הבלתי מסחרית), משדרת סרט תעודי שగיבורו הינו איריך פון-זטורי הימים. גליה גולדלה ומרשימה של שחנים שנאספו אל אבויהם.

אך האמת היא שהחנני קולבונו לעלום אינם מתים. אולי הם לא מוסיפים דמיות חדשות למארג הטיפוסים ו'הדמיות שיצרו, אך מעליים הם, שנרשמו על פילם, ייחיו כל עוד בתיה הקולנוע יוציאו מתווך קופסאות פח מרופפות וחולדות סילילי סרט, וישחררו אל תוך אפלולית האולם דמו' יות שריקמן אור וצל, וקיים - בחלל שבין המקRNA ויריעת הגוף הלבנה והגדולה שמנגד. אחורי מותם, חיים השחקנים בין גלגולות הסרטים. אל החבורה המיתולוגית זוatta העטרף בימים אלה ג'ים קגני, שחקן שאהבתי בעורו, אבל יצא מחיי בשנים האחרונות. קולנוע פריז ניסה להחיות את אחד הסרטים.

אורן קגנוי!



המפורטם, "אקדמי זה להשכלה". שמו של הسرט החדש היה "דרך קצורה לגאניזם". לפני במאי שגם משחק בסרט טו, עמדות בעיות מיויחדות: שחנים צעירים נוטים לדוחות אתו. קגנוי מספר: "חוורי תי ואמרתי להם: בשם אלדי הימ, אל תחקור אותה, היו אתם עצמכם, מניאריזמים הם מכשול בדריככם".

בסופ' שבנות החמישים הוצג בתל-אביב סרט אנגלי בימייו של מיליק אנדרסון. במקורה האנגלית היה שם הסרט "לחוץ ידו של השטן". שיחקו בו ג'ים קגנוי, דון מוריי, דנה וינטראוב ולייביסט ג'נס. אני זוכר עדין את הכרזות המוקוריות בפתח בית-הකולנוע: "גיימס קגנוי יורה ממשני אקדחים בעת ובונה אחת". נבנשתי לראות את הסרט, בשם החדש "סדי פורה של המחרתת האירית". הוא צולם בדאלבלן ולקגנוי הייתה זאת ההפקה הראשונה מחווץ לאmericה. יצאתי מן הקולנוע מאוכזב. הסרט היה רודף, לא מעוניין. קגנוי הרבה לירות בשתי ידיו, היה הייטש ר' ודורוך בקפיצ' כבשאר סרטיו, אבל כאן התוצאה הייתה פושטרת. את קגנוי של נעריו אזכור בפרק עצבים על גבול התהופצות, אזכור את היינו שיש בו בת'צחוק מרושעת. את קגנוי בסטי חיוו אזכור בתפקיד הנחמן והמשועג, בסרטו של ביל וילדר "אתה שתים, הו עברנו", ששורר באחרונה בטלויוזיה הישראלית.

מי יתן וימתקו לך קופט-אות הפח החלומות שבמחסני המפיעלים והסינמטקים. גוד-ביי קגנוי! ■

עוד מדברי קגנוי: "איבנבי מתייחס אל המשחק כאדם בדבר קדרש. כאשר התקשתי למלא שאלון בהוליווד (זהה זה בשנות השושים) ובו נשאלתי איך הגעתי למשחק עניתי בפשטות: היתי זוקע לעברי דה. פניתי למשחק כיון שר עברתי ללחם. אני מניח שמתוך מצוקת רעב נעשים לשחקן טוב".

בראשית הקאריריה שלו היה קגנוי רדקן ובמשך חמש שנים הופיע על בימתה הווידוייל. סרטו הראשון היה "חגט של הכהפים". סרטו המפורסם סט ביוטר הוא "איבן הציני-בור". ב-1957 ביים קגנוי לראשונה נה גירסה חדשה של הסרט

ニums, רשימה שמשתנה והולכת כל הזמן, הוא אכן מופיע. אך עדין ח'י בזוכרוני הרטט שהציגו בנוורי, קגנוי הגנוג-טר נמוּן הקומה, שחיוּן מרוי שע מרוח על פניו והיסטוריה על סך התפרצויות הם סימני ההיכר שלו.

אמר קגנוי: "כל חיי הסתכלתי בבני אדם ולמדתי אותן. גדלתי בשכונות עוני בניו-יורק, דיבר רתוי אידיש ולמדתי איגרוף - רקי' בעל חשיבות לשחקן, רקי' במיוחד לסרטי האגנਸטים של שנות השושים. את תל-מודדי לקחתי בהשלה מז'-ח'יים. נערים רבים שהיכרתי בשכונה סיימו את חייהם על הכסא החשמל'".

ההיא שעלייה שר בטוננים גבר
הים כל-כך.

למי שאינו זוכר - המער-
בון נולד סמור מאוד להולדתו
של הראיוועז והיה הפלטפור-
מה הראשונה שעלייה נעה גם
המצלמה. זה היה בסרטו של
אדווין אס. פורטר שוד הרבי-
בת הגדול', סרט שהניח את
היסודות ל'זאנר' כולם. היה
שם שוד, היו מין הסטים גם
שודדים - האבושים הרעים;
היה המרדף אחריהם עליידי
אנשי החוק - האנשים הטר-
בים; היה קרב יריות והיו
כמה אביזרים ששימשו את
הסרטים הטובים האלה עד
סוף כל הדורות, סניף הדואר
שליד תחנת הרכבת, למשל.
הרצון של הקולנוע האמריק-
ני להציג סרטי פעילות שכאי-
לה בפגש עם הצורך של הצו-
רים להראות אותם, וכר הלכה
פיס להtagבשה תבנית ששימשה
לייציקת אמריות רבות, סי-
רים רבים, גיבורים ונבליט
מגונינים ואנשי מעשה, שפעלו
בדיל ספר על כל אלה.

המערבען הוא אולי הכל-
הרחב ביותר להכוו נצקו
תכנים קולנועיים, גם משומם
שחי זמן ארוך יותר מכלים
ותבניות אחרים וגם משומם
שהיה מוהגמים שבחאותם כי-
לים. המערבען ידע להשתנות
עם היצרים החברתיים המש-
תנים, ותמיד, לפחות כמעט,
להציג במראה שלו את הפר-
ץ הראוי לחברה שהסתכלה
בג בעיניהם כלות. הוא הנכnis
תחת כנפיו סיורים רבים
שהתרחשו בימה שנקרה 'המי'
ערב הפורע', משחו לא כל-כך
מוגדר בשיטה שבין המיסטי-
סיIFI לאוקיאנוס השקט, בין
הARIO גראנדה לקו הרוחב 49,
ובזמן שבין אמצע המאה הקרו-

סילברדו והז'אנר האכז'

גדי אורשר

רחים ללחום על זכויותיהם -
שלא לדבר על פעללה, על
מיינוש כל אותן זכויות. הכל
יש באן, במערכון: כל הסר-
טימ האמריקנים, החל מהמי-
לודרמות הישנות והחדשות,
דרך סרטי הפשע, סרטי המש-
טרות, סרטי הכפר זסטרוי הי-
עיר, כולם מתגלגים להם
באן, בין יריה אחת למשנה,
בין ריביה אחת בודדת או
בקבוצות.

את מה שהיה בתוך המער-
בון חילקו ל'זאנר' האחרים
במסורת גודלה או טנה,
אבל חילקו. מהירות, העוץ-
מה, כח הדוף קדימה, כל
אליה נמצאים כאן, ורק אחר
כך. הסרטים האמריקניים הא-
חרים. והוא יוצר כלאים מופ-
לא שיילו על המסר שנים
ארוכות כל-כך, עד שזקנו הי-
מתנפנף הסתיר כל-'זאנר' קול-
נווי אחר שצמץ לו מתחתו
ולידיו. יוצר כלאים, משומם
שהוא שינה וшибש את העובי
dotot היחסוריות של'היה סי-
פר - כיבשו של המערב
האמריקני במאה הקדומה -
אבל שרת בנמננות את הרוח

איבי יודע עד כמה יאהבו
את השורות האתיקות הללו
ובועדת האתיקה של מעלה
(ועודות האתיקה של מטה
ושל העיתונות בזודאי לא-
טופסות לגבי מה שייכתב לה-
(ל) אבל אחרי שקרatoi כמה
ביקורות של כמה קולגות שלי
בנדון "סילברדו", אחד הדברים
רים התוטסים, החביבים וה-
מצחיקים וגם המכובדים של
העת האחורה, החלתי לך
חת סיכון ולכתוב תשובה, לא
בשמו שלחו לורנס קאסדן אלא
בע על סרט קולנוע מושבע.

קדום כל, על "סילברדו"
לא צירק להתנצל, אולי רק
על כמה דברים שנכתבו עליו,
ובעזרתו אسور, או אי אפשר
לכחות על 'זאנר' שנשפר, מות,
החויר נשמו לבוראו. רק מי
שאין לו עיניים בראשו ולכון
דרך סרטי הפשע, סרטי המש-
טרות, סרטי הכפר זסטרוי הי-
עיר, כולם מתגלגים להם
באיו מערה ולאזור כוח עד
הפעולה הבאה, ממש כמו
הגיבורים המושבעים שלו. ה-
מערבען הוא בנסיבות אפו של
הקולנוע האמריקני, יותר מר
כל זרם קולנועי אחר משומם
שים בו כל מה שהצופה האמ-
רייקני הממוצע (וכבר החליטו
שביל אותו צופה שהוא בן
תשע עד שתים-עשרה) גדול
עליו, התהנך עליו, ומוצא בו
את כל המרכיבים שעשו את
התעשייה האמריקנית לגודלה
ולמבקשת בעולם: המאבק
של הטוב ברע; נצחונו הבורור
של הטוב; עקרונות של כבוד
המושלמים מזמן רק בקולנוע;
ሻיתיות של ממש; יהס
לנשים, למיעוטים; אמירות
על דמוקרטיה, על צורך האז-



ראשי מאיירס, דני גלובר, קוין קלין וסקוט גלאן ב"סילברדו"

פעילות, יש הרפתקאות ויש
הרבה הומור ושחקנים טובים.
הרבה שחוקנים טובים.

אבל כאן הוא נפגש עם
כמה צרי-יעין ורחבי-יעט שהוא,
לדעתם תוכורה עלובה למשי
הוא מת, נסיון להנשים מה
שכבר לא בושם. זאת וайיה
לא נכונה של קולנווע ושל
תhalbיכים היסטרוריים שלו. כי
כאן שעלה טעם וريح אסור
להתויה, אבל על ברורות, חוסר
ידעיה והערכות לא נכונות –
מוות. באמנות אסור להסתפיד
דבר ואם "סילברדו" זאת לא
אמנותו אז כמו אנשים יכוילים
להפסיק לכת ל科尔נווע –
ובודאי שלבתו עליו.

יש זאנר ובודאי יש מערכון.
הדוגמגה השציב לנו קאס-
דן היא פתח דבר חדש וייעשו
עוד מעשים בעקבותיו. ושיק-
פצו להם כל האיסטניזם.
אנחנו בתמוגג. ■

נותיו וללקק את פצעיו ולהי-
כות. מידי פעם שליח יונת
לקמוס לבדוק הירדו המים,
ההגייה השעה. והיא באה.

האמריקנים מחפשים שור
רשימים, מחפשים חומרים ומשי-
תמשים גם במה שור להם:
רטיטים מבחווץ. והיה מי שוכר
גם את המערבותן. אבל תאמיןו
לי, ואתה היטה רך שאלת של
זמן. כי היום הוא זוכה לעדנה
מחודשת. עובדה. מתחכם,
מבוגר, מהיר לעצמו, צוחק
על עצמו וכמו תמיד, גם
מצליח, לפחות כאן, ב"סילב-
רדו". לורנס קאסדן עשה את
שייעורי-הבית שלו ולמד את
החוון והוא מציג בו את כל
החוקים כולם כמו תלמיד
טוב ונאמן, עם קרייצה של
צחירות, של נוטalgיה. ממש
כיך לרואות את הסרט, בעיקר
משמעות שהוא אינו מוקנון, מ-
שם שהוא שוב מלא חיים,
שהוא תוסס. יש בו הרבה

דמות ומלחמת העולם הרא-
ונה.

כל מה שהתרחש כאן היה
מעבון ולא חשוב מה, ככל-
גדולה הייתה הירעה, ככל-
נוחים הగבולות. ובאו וחנו
כאן סיורי מתיישבים וסיפורי
רי מאבק שבין בוקרים לבני-
חוות, ומאבקים תוך עירונגים
או כפריים וסיפורים על איני-
דיינים ושירות מה לא בע-
צם; הכל הסתובב סביב הרים
התמידי שבין הטוב לעש-
ה נע את הקולנווע האמריקני
שנים רבות. לכולם היו חוו-
ות התנהגות ולכלם היו סרי-
בות להתנהג כפי שהיא.
הטוב עשה את שעה כי הוא
נלחם ברע, האשא תמייד עמי-
דה לצידו של הגבר או היתה
הסיבה למאבק, הפליטי
קאים היו מושתלים, השרי-
פים, לפעמים כן ולפעמים
לא, והאינדיינאים מיסכנים
אבל קודם, רעים ומוסכנים.

והקהל רצה עוד ושילט
במייט בספו כדי שהז'אנר
זהה יתפתח, אפילו שהקהל
לא ידע שהוא בכלל ז'אנר.
והוא יצר גיבורים החל מ-
מייקס, דרך הרט, ויין ועד
איסטווד, והוא קיבל סיורים
ומסתרים שלא היה מוכן לש-
מעו עליהם בדרך אחרת והוא
ראה מערובנים שהיו אופרי-
טוות מתקתקות ואופרות של
אלימות והוא למד פסיכון
גיה בגורש והוא נהנה, ביל-
לחשוב ובליל לחת לעצמו דין
וחשבון; כשהתהיילו לחשוב
כמעט נגמר לו המערבון וכשי-
עשן חשבון אמיתי הוא החל
כאילו לגסוס.
אבל הוא לא מת, עם רקוי
רד שכזה הוא לא יכול למות
ואפלו נסוג לשנים אחדות,
והוא המשיך לצחצח את דורבי

CINEMATHEQUE

Bi-Monthly Film Magazine Published by the Tel-Aviv Cinematheque

CLAUDE LANZMANN

"Shoah" a film which has established not only a new basis of reference to the Holocaust on a social, political and moral level, but has also revolutionized film esthetics, was the centerpiece of this year's Berlin Festival. Claude Lanzmann who had dedicated 11 years of his life to make this picture, talks to Dan Fainaru about what he defines as much more than a documentary, for "it is a drama in which the protagonists play themselves."

JOSEPH LOSEY

Joseph Losey was often considered "A directors' director". A rich "Cinematheque" retrospective including most of his films, from the American period, through the British to the French one, is covered by an analysis of the man and his cinematic themes by Michal Friedman (p. 9) and by a detailed bio-filmography compiled by Daniel Warth (p. 12). Warth also reviews one of Losey's most significative films, "The Servant" from the perspective of the eighties (p.17).

BERLIN 86

Berlin 86, was, whether on purpose or not, a kind of Jewish festival, many of the films displayed dealing one way or another with Judaism, Israel or the Holocaust. On these, and other films presented there, a report by Dan Fainaru (p.35).

HUNGARIAN FILM WEEK

The most interesting aspect of the 1985 film production in Hungary, were several documentaries, or fiction films using documentary techniques, a trend that has always existed in the Hungarian cinema but has given impressive results this year. On these and other new Hungarian films in a report from Budapest (p. 42) by Edna Fainaru.

GOOD BYE CAGNEY

Finally two personal reflections. Giddy Orsher argues "Silverado" is not the swan song of a dying species, the western, but an expression of its vital renewal (p. 48). Yakhin Hirsch, a great fan of the American classics, says good bye to one of its heroes, James Cagney (p. 46).

CINEMATHEQUE

NO. 28

MAY—JUNE 1986

Publisher: Alon Garbuza

Editor: Edna Fainaru

Editorial Board: Zwika Oren,
Giddi Orsher, Yakhin Hirsch,
Daniel Werth, Shaul Shiran, Meir
Shnitzer, Dan Fainaru.

Documentation: Daniel Werth

Program editor: Nurith Tzarfati

Editorial office:

The Tel-Aviv Cinematheque,
Municipality Building, Tel-Aviv.

Tel.: 03-438131

Copyright, Tel-Aviv

Cinematheque 1986.

Produced by Tirosh Ltd.

Tel. 03-444959

סינמטק

כתב עת לענייני קולנוע

בחוצאת סינמטק תל אביב.

28 גלון מס' 28

מאיי' 1986

מפיק: אלון גרבוז

עורכת: עדנה פינרו

מערכת: צביקה אורן, גידי אורשר,

יכין הירש, דנירוט, שאל שירוף,

מאיר שנצר, דן פינרו.

תעודה: דני ורט

תכנית: נורית ארכחי

תוכנת המערך:

סינמטק תל אביב,

עיריית תל אביב

טלפון: 03-438131

כתובת הסינמטק:

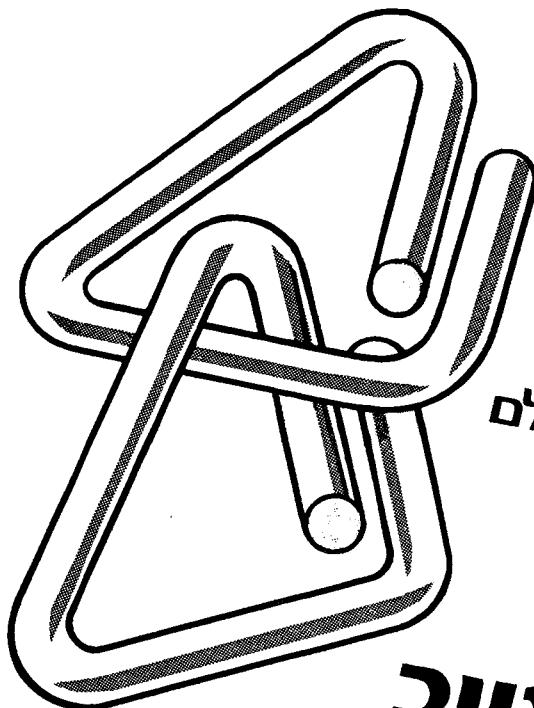
בית מפען הפט

רחוב הפטמן 3, תל אביב

כל הזכויות שמורות למו"ל

סידור והפקה: תירוש בע"מ

טלפון: 03-444959



השיילוב המושלם

סוכן טוב בחברה טובאה.

- **לסוכן הביטוח של ציון-יהודה**
הצשנות ותוכניות חדשות ולבכדיות.
השווונות על כל צרכיו ודרישותיו של המבוטח.
- **לסוכן הביטוח של ציון-יהודה**
התכוונות והכישורים המקצועניים והאישיים.
שבאמצעותם הוא רוכש את אמונו של הלקוח.

סוכן הביטוח של ציון-יהודה הוא
בקיצור :
סוכן טוב - בחברה טובאה

ציון - יהודה

קבוצת הביטוח הראשונה בישראל - נסודה ב-1922

גלוונדרפילם בע"מ נאים להציג:

יחסים אסורים

Forbidden Relations



סרט הונגרי חדש !

אהבת את ואחות
שאיום יודעים אחד על
קיוויהם של השמי - התיתיכן ?
סרטו של: קוז'די קובאץ'

עם: לילי מונורי (האשה האחרת)

ב קרוב !!!